

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204001

UNIVERSAL
LIBRARY

మౌలానాఅజాద్

రామఘర్ కాంగ్రెసు.

కొమాండూరి శతకోపాచార్యులు,
ఎం. ఏ., బి. ఎల్., కాకినాడ.

ప్రకాశకుడు: కొ. శతకోపాచార్యులు,
వకీలు, కాకినాడ.

సర్వస్వామ్యసంకలితము.

1940 మార్చి
మొదటికూర్పు.

వెల రు 0-6-0.

కాకినాడముద్రాక్షరశాల,
కాకినాడ.

పీఠిక.

మకాలానా ఆజాదుగారి జీవితచరిత్ర పవిత్రమైనది. శాంతి, అహింసాభావము, ధార్మికత, విషయము, సాంఘికమైత్రి, జాతీయైక్యము, ఈమహానీయునిగో మూర్తీభవించినవి.

ఈయన చేసిన ప్రజాసేవ అపారము. ఈయన ఇప్పటి తక్కిన ముస్లిమునాయకులకన్న చాలరెక్లెక్కువ పండితుడు ధర్మనిష్ఠుడు; అయినను మతమూర్ఖతకు లోబడలేదు. “ఈదేశపు ‘మహమ్మదీయులకు ప్రతిపక్షులు విరోధులు బ్రటిషుసర్కారుకారు, హిందువులే,” అను సర్ సయ్యద్ అహమ్మద్ గారి వాదమును అజాదుగారు ఆశాశ్రయమును ప్రతిఘటించినాడు.

తనకన్న పెద్ద విద్వాంసుడు అగు మకాలానా మహమ్మదాళీగారు ‘కామ్రేషు’ పత్రికద్వారా అప్పుడు ముస్లిముల ఆ సాంఘికతత్వమునే ప్రేరేపించెను. విదేశమందు పుట్టిపెరిగినను అజాదుగారప్పుడు (1912—15) తన ‘అల్ హిలాల్’ పత్రిక ద్వారా ద్వంద్వయుద్ధముచేసి, జయించి, జాతీయభావమును బోధార్యమును ముస్లిములలో (తుదకు మహమ్మదాళీగారిగో గూడ) నాటించెను; ఒకసారి యొకప్రతికక్షి తనను చంపబోయెను; కాని ఆయన తనధర్మబోధను విడనాడలేదు.

ఇప్పుడు మరల భారతదేశము రెండుఖండములుగ జేయుటకు హిందూముస్లిములమధ్య మైత్రిచెడగొట్టి, దేశపు

దాస్యబంధము బలపర్చుచున్నది. సర్వమాన్య
జుగనున్న అజాదుగారినిప్పుడు రాష్ట్రపతిగ ప్రజలెన్నుకొనుట
సహజమే. కొన్ని యేండ్లక్రిందనుండి నాయకులు కోరుచున్నను,
ఈయన ఇంతవర కధ్యక్షతనుండి తప్పించుకొన్నారు; అజాదు
గారు నిరాడంబరజీవి. ఈదేశపు క్లిష్టపరిస్థితినిబట్టి ఇప్పుడీ బాధ్యత
వహించినారు.

గాంధీ నెహ్రూ సుభాసులవలె అజాదుజీవితము జరులం
దరు చమవదగినదని తలచి, ఈచిన్నపు స్తకమును వ్రాసినాను.
మూలానా అజాదుగారు తనజీవితవిశేషములను వెల్లడిచేయుడు.
ఆయన తన స్వభావమును హిందూస్తానీలోనే గ్రంథములను
పత్రికలను ప్రచురించెను; ఉర్దూలో నవ్యశైలికి మార్గదర్శకుడై
నాడు. కాని, జనులకాయన జీవితవృత్తాంతములంతగా తెలియవు.
కనుక, ఈపుస్తకమువ్రాయుటలో కొంత చిక్కుకల్గినది. అయి
నను, బొంబాయి క్రానికిల్ పత్రికలోను కొన్ని హిందీరచన
లోను దొరికిన అంశములను పయోగించి దీనిని వ్రాసినాను.

హిందుస్తానీలో 'అజాద్' అనియే వీరిపేరు వాడుక:
(దీనికి 'స్వతంత్రుడు' అనియర్థము.) బెలుగులో 'అజాదు' అనియే
వాడుక యేర్పడినది. దీనిలో రెండురూపములును పడినవి.

రామఘరుకాంగ్రెసు వృత్తాంతములు రాష్ట్రపతి అధ్య
క్షోపన్యాసముగూడ ఇందులో చేర్చబడినవి.

విషయ సూచిక.

అధ్యాయము.	విషయము.	పుట.
1.	ఉపక్రమము	1
2.	బాల్యము.	4
3.	విద్యాభ్యాసము.	5
4.	పత్రికాసంపాదనము	8
5.	ఖలాఫతు ఉద్యమము	21
6.	అసహ యోద్యమము .	24
7.	ఫిల్లీ కాంగ్రెసు అధ్యక్షత.	30
8.	సత్యాగ్రహము, జైలు	34
9.	కాంగ్రెసు పార్లమెంటులో బోర్డు.	41
10.	కాంగ్రెసు అధ్యక్షత	45
11.	రామఘోష్ కాంగ్రెసు	53
12.	ఆజాదుగారి స్వభావము	60
13.	అధ్యక్షోపన్యాసము	67

రాష్ట్రపతి ఆజాద్ గారిని రామఘర్లో
సన్మానించుట.

రాష్ట్రపతి మాలానా ఆజాద్.

1. ఉప క్రమము.

మన నాయకులకు ప్రజాసేవకులకు లభించు గౌరవము లన్నిటిలో గొప్పది కాంగ్రెసు అధ్యక్షత. ఈకాలమందు ఆర్థిక సాంఘికాదులకును రాజకీయములతో సంబంధమున్నది; కనుక, ప్రజాక్షేమముకై కృషిచేయు మనదేశపు సంఘములన్నిటిలో ముఖ్యము జాతీయమహాసభయే. త్యాగముతోను దేశసేవతోను ధన్యులైన పవిత్రపురుషులే జనులహృదయ మాకర్పించి, వారి యెన్నికచే కాంగ్రెసు కధ్యక్షులుకాగలరు.

ఈ సాలు కాంగ్రెసుమహాసభకు శ్రీ మాలానా అబుల్ కలాం అజాదుగారి అధ్యక్షులై నారు. ఈయన గొప్పత్యాగి, మహాభక్తుడు, అద్భుతవిద్వాంసుడు, సౌమ్యుడు, వినయముడు, సమన్వయకర్త. ఈ వీరపురుషుడు విదేశజాతులయ్య, భారత మాతకు నిజమైన పుత్రరత్నములలో నొకడు; అరబ్బీ పారసీ ఉర్దూలలో నఖండ హంసితుడై, మనదేశీయసంస్కృతిపైన విశేషాదరముగలవాడు. ముస్లిము ధార్మికలోకమందు సాటిలేని విద్వాంసుడై జగద్విఖ్యాతుడైనను, తనలో శతాంశమునకును పోలని నాయకమ్మయ్యల గర్వోక్తులకెదురాడక, విరోధులకును

పూజ్యుడగు అజాతశత్రువు; సర్వదా వేదాంతగోష్ఠిలో నుండి ధార్మికనీరుడై దైవభక్తుల కాదర్శపురుషుడయ్యి, రాజకీయములందు నిరంతరకర్మపరుడు; అద్భుతవాగ్ధాటిగల మహావక్త్రయయ్యి, అత్యంతం మితభాషి; విశ్వజనన దృష్టిగ్రియు, అఖండ దేశభక్తుడు. రామఘరకాంగ్రెసు జరుగబోవు ముందాయన యిచ్చిన యీక్రింది సందేశము గమనింపుడు.

“భారతదేశపు రాజకీయసమరములో నిష్క్రమ గొప్ప విషమమగు ఘట్టములోనుండి వెళ్ళుచున్నాము. మనకాలపు ఈ అగ్నిపరీక్షలో జయమొందుటకు ఈక్రింది ముఖ్యాంశములు రెండును కాంగ్రెసు పక్షీయులగు స్త్రీ పురుషులందరూ స్మరింపవలెను. మనమహాసంస్థ సరిగ తయారై, అంతఃకలహములు పోయినప్పుడే, రాబోవు ఎట్టిపరిస్థితులవైన శక్తిగాంభీర్యములతో సాధింపగలము. కాంగ్రెసును జాతీయస్వాతంత్ర్యమును అభిమానించువారెవరును మనవిక్రమముకు సమిష్టి కార్యపరిత్యముకు భంగకరమగునట్లేమియు చేయకూడదు. మనలోని అల్పత్వమును వదిలి, మనయున్నతికేర్పడిన యీవిషమస్థితిలో నిజమైన భారతయోధులము కావలెను; మనమాటలు చర్యలు గంభీరములై ఉదారములై యుండవలె, గాంధీమహాత్ముని నాయకత్వమందు సంపూర్ణవిశ్వాసముంచవలె. ఈనాయకత్వమువల్లనే మనయుద్యమమిట్టి ఘనస్థితివచ్చియున్నది; దీనిద్వారానే ముందును మనము విజయమొందగలము.”

ఇట్టిమహానీయుని జీవితచరిత్రము జనులందరికి మార్గదర్శకము. కాని, వినయమూర్తి, ఖ్యాతిద్వేషియగు మకాలానా గారు తమ్ముని కూర్చి వ్రాయుట చెప్పట లేకు, కనుక వివరములు సరిగా తెలియవు, కాని, ఆజీవితపు ముఖ్యవిశేషము లందరును గ్రహించి, అనుసరింపదగినవి; కనుక వాటిని పరిశీలింతము.

అజాదుగారి పూర్వకులందరును ధర్మశాస్త్రజ్ఞులు, మహావిద్వాంసులు. మూలపురుషుడగు షేక్ జమాలుద్దీనుగారు మహాపండితుడు, మతాచార్యుడు. ఆయన భారతదేశముకు వచ్చి, అక్కరుచక్రవర్తి యాస్థానపువిద్వాంసుడుగ నుండెను. ఆయన వంశస్థులు ముస్లిం మతాధికారులుగ నుండిరి. వారీ దేశమునుండి తరుచు అరేబియాకు పోవుచుండిరి. అజాదుగారి తండ్రి తాతలు భారతీయులే అయితే 1857 లో జరిగిన సిపాయివిప్లవసమయమునకు ఢిల్లీ అల్లకల్లోలస్థితిలో నుండెను. అప్పు డజాదుగారి తండ్రి యీ దేశమునుండి అరేబియాకు వెళ్ళెను. ఆయన మహావిద్వాంసుడు, ధార్మికుడు, కనుక టక్కిసుల్తానుగా రాయనను పిలిపించి, కొన్ని యేండ్లు తమరాజధానిలో నుంచుకొనిరి. ఆయన కాలవ యేర్పాట్లవల్ల రా ప్రజోపయోగ కార్యములును అరేబియాలో చేయించెను.

2. బాల్యము.

సూలూనా అబుల్ కలాంగారి అసలు పేరు అహమ్మదు ఈయన తండ్రి మదీనాలో నొకసుంచరిని పెండ్లాడెను, కనుక ఈయనతల్లి మాత్రం ఆరబుయువతి. ఆమె కీయన క్రీ. శ. 1888 సెప్టెంబరులో అరేబియాదేశపు మెక్కాలో జనించెను. ముస్లిం మతస్థాపకుడగు మహమ్మదుగారు క్రీ. త. 7 వ శతాబ్దిలో జీవించిరి ఆయనయు మెక్కాలో జనించి, అరేబియాలోనే తన జీవితమంతను గడపి, దుస్థితిలోని స్వజాతి నుద్ధరించి, మహాత్మావలగు వీరజాతిగజేసి, 622 లో మరణించిరి. మహమ్మదు వారి మతోపదేశములన్నియు అసలు అగబ్బీ భాషలోనే చేయబడెను. ముస్లిం మత మేర్పడుటకు పూర్వమును ఆప్రాంతమున మెక్కా పుగమొక వ్యాపార కేంద్రము, గొప్ప తీర్థస్థలము. అరబ్బులు మెక్కాలో 'కాబా' అను శిలాప్రతిమను గొప్ప అమ్మవారుగ భావించి, మక్కాను యాత్రాస్థలముగ నెంచిరి; మహమ్మదు వారిలో మూఢత్వము పోగొట్టుటకు విగ్రహారాధనను మాన్పించెను; కాని, 'ధర్మసమన్వయము'గ మక్కా పురి యాత్రాస్థలముగ యుండునట్లంగీకరించెను. ఆయనతరువాతను, మక్కానగరము అనేక ముస్లిం ధార్మిక ప్రచారకుల యావాసమైనది. కనుక, నేటికిని, (హిందువులకు కాశీపురివలె) మహమ్మదీయ ప్రపంచ మంతటికిని ఈనగరము అతిపవిత్రము.

అబుల్ కలాంగారు బాల్యమంతయు ఆదేశంలోనే గడపి, అక్కడి ఆవారములను సంప్రదాయములను చక్కగా నేర్చుకొనెను; చిరకాలాగతమగు పురాణగాథలన్నిటిని గ్రహించెను. విశాలమగు స్వతంత్ర భావముల నలవర్చుకొనెను.

3. విద్యాభ్యాసము.

తగిన ఉపపత్తిలేకయు, స్వతంత్రుడగుటవల్లను, బాల్యములో 'అజాదు' ఏబడిలోను చదువుకోలేదు. ('అజాదు' అనగా స్వతంత్రుడు అని శబ్దార్థము) కాని తండ్రివద్దనే తనంతట విద్య నేర్చుకొనెను; అతనికి జ్ఞానాశక్తి బాల్యంలోనే అంకురించినది. అతడు మేధావియై తనకు దొరికిన గ్రంథముల దీక్షతో చదువుచు, అందలి సారమును గ్రహించుచుండెను. క్రమంగా జ్ఞానాభిలాష హెచ్చి, అతడు పిమ్మట ఉన్నతవిద్యకై ఈజిప్టుదేశ మందలి కైరోకు చేరెను. ఈజిప్టు అఫ్రికాలో ఆగ్నేయదిశనున్నది. దీనినే మిశ్రదేశమందురు. ఇందలి ప్రజలు చాలవరకు మహమ్మదీయులు. రెండువేలయేండ్లక్రింద అక్కడి నైలునదీతీరమందు గొప్ప విద్యాకేంద్రములుండెను. ఇప్పటి ముస్లిముదేశములలో ఈజిప్టు ఎక్కువసారవంతము, ఫలవంతము. అది మన భారతదేశమువలె మహానదియుతమై, గొప్ప ప్రాచీననాగరికత గల్గినది. ఆదేశపు రాజధాని 'కైరో'. అది నైలునదీతీరమందున్నది. అక్కడ 'అల్ హజరు' అను గొప్పవిశ్వవిద్యాలయ మున్నది. అది మహమ్మదీయవిద్యాసంస్థలన్నిటిలో గొప్పది, ఎక్కువ ప్రసిద్ధమైనది. ముస్లింసంస్కృతిబోధ కదియే కేంద్రస్థలము. అజాదు ఆవిశ్వవిద్యాలయంలో ఉన్నతవిద్య నభ్యసించెను; అక్కడ నతడు ముస్లింమతముకు తత్వశాస్త్రముకు పాశ్చాత్యవిజ్ఞానము

కును సంబంధించిన గ్రంథములన్నిటిని అత్యాతురతతో నభ్యసించెను, ఆయువకుని జ్ఞానకాంక్షకు మితితోడు; ఆతడు కుశాగ్రబుద్ధి. ఆవిశ్వవిద్యాలయమును వదలునాటికి తనకు 15 ఏండ్ల వయస్సు. అయినను, అప్పటికే ఆతడు ముస్లింవిద్వాంసులలో ప్రముఖుడై, గొప్పతత్వజ్ఞుడని పేరునొందెను.

కైరోలోనున్నప్పుడే, ఆతనిలో స్వాతంత్ర్యబీజము నాటుకొన్నది. ఈజిప్టు మొదటస్వతంత్రదేశము, కాని అది దరిమిలాను 'తుర్కీ' సామ్రాజ్యములో భాగమైనది. అయితే ఇటీవల తుర్కీనుల్తాను దుర్బలుడైనాడు. ఈసంగతిని ఈజిప్టులో మంచిపట్టివ్వగై గాలులు పండుటను కనిపెట్టి, పాశ్చాత్యులలో బ్రిటిషుప్రెంచివారలక్కడ చేరిరి. నెపోలియను యుద్ధానంతరము, బ్రిటిషువారు తమ పలుకుబడి నక్కడవృద్ధిజేసుకొనిరి; మన దేశములోవలె, ఆదేశీయులలోను ఆయాసంఘములమధ్య కొద్ది కలతలుంటే, అవి పెరుగుటకు తాము తోడ్పడిరి; తుర్కీ సామ్రాజ్యపు అధికారము నామమాత్రమైనది. కొంతకాలము కీజిప్టురాజగు 'ఖేజిప్'ను బ్రిటిషువారు తమచేతి కీలుబొమ్మగ జేసుకొనిరి. అక్కడి ప్రజానాయకుడగు జగ్గులుపాషా జరులలో జాతీయభావము కల్గించి, ఆయాసంఘములమధ్య ప్రేమభావమును ఐకమత్యమును వృద్ధిజేయ కృషిచేయుచుండెను. కాని, బ్రిటిషుసామ్రాజ్యపాలకులు మనదేశములోవలె ఈజిప్టులోను విభజించి పాలించుపద్ధతి నవలంబించిరి. అక్కడను కాపులు

మున్నగు కొన్ని అల్పసంఖ్యాకసంఘములున్నవి. వాటిరక్షణకై తా మక్కడనుండుట అవసరమని బ్రిటిషువారు ప్రచురించుచుండిరి. బ్రిటిషురాజనీతిలోని యీదు స్తంత్రమును, జాతీయతా వృద్ధికై జగ్గులుపాపాగారు చేయుకృషిని, జాతీయరక్షణకు జనులందైక్య మత్యవసరమనియు, బాలుడైనను అజాదు గ్రహించెను; ఇట్లు అజాదు స్వాతంత్ర్య ప్రేమియైనాడు.

ఆతని తండ్రి అనేక మతగ్రంథములురచించి, వాటి నప్పుడు ఈస్టులో నచ్చువేయించెను. కాని, కొడుకు తనకన్న ఘనుడని స్పష్టమైనది. అబుల్ కలాం 15 ఏండ్ల వయస్సుననే కైరోలో బోధకుడై నాడు; మహావిద్వాంసులతో అద్భుతమగు శాస్త్రోద్ధి చర్చ సాగించినాడు; ముస్లింమతాచారముల అసలు స్వభావమును, అవసరమైన సంస్కరణలను, ధైర్యముతో వర్ణించెను; లిసాంల్ సిద్క్ అను సాహిత్యకమైన మాసపత్రిక నారంభించెను. అందాయన యప్పుడు వ్రాసినవ్యాసముల అద్భుతభావములు హలీ, హకాలానాశిల్లి మొదలగు ఆనాటి మహా పండితులకును ఆశ్చర్యము గల్గించెను; 1904 లో బొంబాయి వచ్చి, విద్వాంసులతో చర్చ జరిపి, మరల నాతడీజుట్టుచేరెను.

4. పత్రికాసంపాదనము.

పిమ్మట అజాదు స్వదేశమగుభారతభూమికి చేరుటకా తురపడి, అంతటితో విద్యాకృషిని నిల్పుచేసుకొని, తండ్రితో హిందూస్థానము చేరెను; ఆయన వెంటనే తండ్రితాతల వాసస్థలమగు ఢిల్లీలో కాపురముపెట్టెను. ఆయనకు జీవనములో సహాయము చేయువారంతగా లేరు; ఈదేశీయులు తనకు కొత్త. కాని, అబుల్ కలాం మహాద్ధీరుడు, ఉత్సాహి, త్యాగి, దేశభిమాని. అప్పుడు మనదేశమందును జాతీయభావము విద్యాధికులలో నారంభించెను. అజాదుగారు వార్తాపత్రికలద్వారా సంఘసేవ చేయనిశ్చయించెను. అప్పుడు పంజాబురాజధానియగు లాహోరులో 'వకీలు' అను ఉర్దూవారపత్రికయుండెను. దానికాయన వ్యాసములు వ్రాయుచు, కొంతకాలము దాని సంపాదకుడై యుండెను; కాని, స్వేచ్ఛతో తన స్వతంత్రభావముల బ్రచరించుటకు ప్రత్యేకపత్రిక తనకుండుట్ల యవసరమని గ్రహించి, అజాదు కలకత్తావచ్చి, 1912 లో అక్కడనుండి 'ఆల్ హిలాల్' అను ఉర్దూపత్రిక నారంభించెను. ఆయన సాంఘికనైతికరాజకీయములన్నిటిలోను ఉన్నతమైన ఉదారభావము లీపత్రికద్వారా వెలువర్చుచుండెను; సంఘమందలి దురాచారములను మూఢభావములను, అబుల్ కలాము ధైర్యముతో ఖండించుచుండెను. ముస్లిం సంఘములో చాలమంది గాఢముగ దైవభక్తిగల్గినట్లు

తోచినను, వారును హిందువులవలె చాలవరకు బాహ్య వేషము సంప్రదాయపు ఆచారములు అనలంబించుటతోనే తృప్తినొందుచున్నారు. నిజమైన ధార్మికభావములను అసలు తమతమ ప్రవక్త లుద్దేశించిన సదాచారములను హిందువులు ముస్లిములుగూడ మరచినారు. కనుక పరిసృద్ధభావములెట్టినో, ఏవి సంఘక్షేమకరమైన సదాచారములో, శాస్త్రవిరూపణతో చచ్చించి, ఆజాదుగారు అన్యుతమైన బుద్ధికుశలతతోను, పరిష్కారముతోను విశదపర్చిరి. తీలకు, అరవిందుడు మాలవ్య, రాధాకృష్ణాదులు హిందూధర్మముకు చేసిన సేవ నిష్పాడు అబుల్ కలాము ముస్లింధర్మముకు చేసెను; జాతీయభావమును స్వాతంత్ర్యాభిలాషను నిజమైన ధార్మికోత్సాహమును గల్గించుచు ప్రతిసంచి కలోను చక్కనివ్యాసములు న్రాయుచుండెను. ఆయన ఉర్దూలో సవ్యమగు అన్యుతైలి నేర్పఁచెను; అది పటుత్వము, మాధుర్యము గల్గి, ఆకర్షకమై యుండెను. కనుక 'ఆల్ హిలాల్' కొద్దికాలములోనే ఉర్దూవారపత్రికలలో నెల్ల ప్రముఖమైనది.

ఈసందర్భంలో ఈదేశపు ముస్లిముల జాతీయస్థితిని మనము కనిపెట్టవలసియున్నది. మొగలులకాలమునాడు ఈ దేశంలో చాలభాగము ముస్లింరాజుల పాలనలోనుండినసంగతి అందరికిని తెలిసినదే. మొగలుసామ్రాజ్యము భగ్నమైనమీదట, మహారాష్ట్రరాజపుటానాలలో హిందూరాజ్యములు, పంజాబులో సిక్కురాజ్యములు, ఏర్పడినవి. కాని, దక్కను, అయో

శ్వ, బెంగాలుప్రాంతములలో సవాబులే తరువాతగూడ రాజ్యము సాగించినారు పిమ్మట, అందరును బ్రిటిషువారికి వశమైరి. ఈముస్లింరాజులలో కొందరు స్వమతమును విశేషముగ వ్యాపింపజేసిరి. అందువల్ల ఉత్తరహిందూదేశములో చాలమంది హిందువులు మహమ్మదీయులై నారు. ఇప్పుడు ఈదేశపు జనులలో నాల్గవవంతు మహమ్మదీయులు. బ్రిటిషుప్రభువులు పాలితులలో విశేషము కల్పించుటలోదిట్టలు. మహమ్మదీయులకు హిందువులకు కలతలుంటే, వారికిలాభము. ముస్లిములెప్పటికైనను తిరుగబడి స్వరాజ్యము స్థాపింపబూనుదురేమోయని భయమున, వారు మొదటముస్లిములకన్న హిందువులకే ఎక్కువప్రసాదాహమిచ్చిరి. కాని, తరువాత ముస్లిములును నిర్వీర్యులై నిర్వీణులైరి; హిందువులలోనే కొందరు బ్రిటిషుబంధమునుండి దేశమును స్వతంత్రముగ చేయవలెనని గొలుగుట కారంభించిరి. ఈఘోరణిని జూచి, బ్రిటిషువారీసారి ముస్లింప్రముఖులను చేరదీసినారు; తాము ముస్లిములుమున్నగు అల్పసంఖ్యాకులకు ప్రత్యేకరక్షణ నిచ్చి వారి నుద్ధరింతుమని సూచించిరి; ముస్లిములు తమ ప్రత్యేకసంస్కృతిని కాపాడుకోవలెనని, హిందూప్రాబల్యముకు లోబడకూడదని, సంజ్ఞ చేసిరి. అంతట కొందరు ముస్లింప్రముఖు లాతంత్రములో బడిరి. ముస్లింహిందూమతములు కేవలం వ్యతిరేక్తములని, ముస్లిములు స్వమతాచారములకు ఆరబు సంప్రదాయములకు ప్రాముఖ్యమియవలెనని,

ఎంచిరి. వీరిలో ముఖ్యుడు సయ్యద్ అహమ్మద్ ఖాన్. ఈయన 'అలీఘురు'లో ముస్లిములకు ప్రత్యేకకళాశాల నేర్పరచి, బ్రిటిషుప్రభుత్వపు సాయముతోను బ్రిటిషుబోధకుల యాజమాన్యముతోను దానిని వృద్ధికి తెచ్చెను. ఇందు ముస్లిముమతముతో బాటు, పండుగలలో గోవధకు, మసీదులయెదుట సంగీతాదుల బహిష్కారముకు, అరబ్బి పారసీభాషలు పారసిలిపి ఫెక్ట్ లోపి పై జామాలు మున్నగు ప్రత్యేక వేషభాషలనే ముస్లిములు వాడవలెనను సంప్రదాయముకును, ప్రత్యేక ప్రాముఖ్యమిచ్చిరి; హిందూమతాచారములవ్యాప్తి హిందూసంఘటనోద్యమము మహమ్మదీయమతముకు హానికరములని ప్రచారము జరిగినది. బ్రిటిషుప్రభుత్వమే ముస్లింసంస్కృతికి రక్షకమనియు కొందరు బోధించిరి. ఈకళాశాలలో తయారైన ముస్లిములకు సర్కారుసంస్థలలో నున్నతోద్యోగములు సులభముగ దొరుకుచుండెను. ప్రభుత్వమువారు సయ్యదు అహమ్మదుగారికి సర్ బిరుద మిచ్చి, గౌరవించిరి; ఇట్లే కలకత్తావైరాలలోను ప్రత్యేక ముస్లింకళాశాలలు స్థాపితమైనవి. ముస్లింనాయకులజూచి, కొందరు హిందువులును తమ ప్రత్యేకసంస్కృతి వృద్ధికిని కాశీవైరాలలో ప్రత్యేకకళాశాల లేర్పర్చిరి. ఇట్లు ఈరెండు పెద్దసంఘములనుధ్య సిద్ధాంతములో వేషభాషలలో ఆచారములలోను ధోరణిలోను విభేదకరమైన అంశములకే ప్రాముఖ్యముగల్గి, రెండుసంఘముల ప్రముఖులలో కలతలుపెరుగ నారంభిం

చినవి. విద్యార్థుల పాఠ్యగ్రంథముల పద్ధతియు ఇందు కనుగుణ మైన పరస్పరద్వేషముకు తోడ్పడినది; పరస్పరమైత్రి క్షీణించి అసహనము హెచ్చినది. బ్రిటిషుఅధికారులు ఉద్యోగము లిచ్చుటలో, శాసనసభాదుల నియోజకపద్ధతిలోను, ఆయా సంఘములకు ప్రత్యేకతపేరట విభేదము హెచ్చింపజేసిరి. మింటో-మార్లేలు సంస్కరణలలో ప్రత్యేకనియోజకవర్గములపేర విషాంకురముల నాటిరి; మూఢులు అజ్ఞానులు అగువారికి బాహ్యచారములందే శౌరవము స్వకీయులపైన ప్రత్యేకాభిమానమునుండుట సహజము. విద్యాధికుల్ని సంగతులనుండి పోగొట్టి, జనులలో పరస్పరప్రేమను విశాలభావమును గల్గింపవలెను. పూర్వకాలమందు మనదేశములో నట్లే జరిగినది. ఇప్పుడు ఇతరదేశములలో మతద్వేషములు చాలవరకు తగ్గినవి. కాని, ఇక్కడివిద్యాధికులకు పై కారణములవల్ల కులతత్వ మేర్పడినది; అందువల్ల వారు పామరులకు మార్గదర్శకులై ఉద్ధరించుటకుబదులు అపసవ్యభోరణి చూపిరి; ఇట్లు 'శతాంధాః కూపంప్రవేశంతి' అను న్యాయమున అన్నిసంఘములవారును అఘోగతిబట్ట నారంభించిరి. ఆర్థికసాంఘికములలో స్వార్థ పరతయే మర్యాదయు సంప్రదాయమునైనది. ఈరెండుసంఘములలో ప్రతివారును బ్రిటిషుప్రభుత్వమును తామే మంచి మాటచేసుకొని, వారికృపవల్ల ఉద్యోగాదిలాభ మొందదలచి నారు; కనుక సంఘనాయకులు వారి అనుచరులును 'రాజభక్తి'

పరులగుటలో ఒకరునొకరు మించిరి. ఆహా! పరాధీనుల కాత్మ గౌరవము సశించునుగదా ! సంఘమంతటి షేమముకోసుటకు బనులు, తమ తత్కలలాభమే చూచుకొనుట సంప్రదాయ మైనది.

ఈస్థితిగో తిలకు, లజపతిరాయి, అరవిందుడు మొదలగు కొందరు హిందూనాయకులు రాజకీయస్వాతంత్ర్యము కల్గినప్పుడుగాని, దేశము బాగుపడదని నిశ్చయించి, స్వరాజ్యోద్యమ మారంభించిరి. అయితే క్రిందటిశతాబ్దిలోనే బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారు జనులను నిరాయుధులుగ జేసి, శస్త్రము బట్టుట గొప్ప నేరమని నిర్ణయించిరి; జనులు పిరికివారై నారు.

ఇక సామాన్యులకు విద్య యసలేలేదు. దేశభాషల ద్వారా వారిలో పరిష్కానము కలుగవలెను. అందుకు వార్తా పత్రికలే ముఖ్యాధారములు, మరదేశంలో ఆంగ్లము తెలిసినవారు సగటుకు నూటికొక్కరుమాత్రముందురు; దేశభాషలో చదువగలవారు నూటి కెనిమిదిమంది. హిందీ బుగాళీ తెలుగు వగైరా సమాప్రాంతీయభాషలలో కొన్ని వార్తాపత్రికలు వెలువడి జాతీయతను బోధించదొడగినవి. ఇవి హిందువులలో కొంత యుద్బోధముగల్గించినవి. కాని, ముస్లిముల కట్లుకాలేదు. సో సయ్యదు అహమ్మదుఖాను వగైరాలు పెట్టిన సంప్రదాయ ప్రకారం ముస్లిం బాలురు చాలవరకు తమ ప్రత్యేక 'మద్రసా'లలోనే చదువుచు, ఇంటివద్దను ఉద్దునే మాతృభాషగ

నెంచుచు, తమప్రాంతపు దేశభాషాలో కృషిచేయుట మానిరి. అందువల్ల, వారు హిందువులు తరుచు చదువు ప్రాంతీయపత్రికల జడవక, సాంఘికతత్వపు ముస్లింనాయకులు నడుపు ఉర్దూ పత్రికలనే తరుచు చదువు రివాజుకల్గినది. అందువల్ల, వారిలో జాతీయ దృక్పథముకు బనులు అల్పదృష్టియు సాంఘికతత్వమును విదేశీయులపై న దాస్యభావమునే నాటినవి; బెంగాలులోను దక్కను హైదరాబాదులోను ఇట్లేజరిగిన సంగతి చాలమంది కనుభవసిద్ధమే. అబుల్ కలాముగారుమాత్రం ఈజిప్టు, టర్కీ అరేబియా పర్షియాదేశములలో దిరిగి, అక్కడనాయకులతో మాట్లాడి, విశాలహృదయుడై, వారికిని జాతీయతావశ్యకత బోధించినాడు. ఆ దేశముల విద్వాంసులాయన యశాదార్యమును శాస్త్రనిపుణత్వమును, సూక్ష్మబుద్ధినిగ్రహించి ఆయనకు 'అమీర్-ఎ-హింద్' అని బిరుదునిచ్చి గౌరవించిరి. కాని వినయమూర్తియగు ఆజాదు ఆబిరుదును వాడుటలేదు. అట్టి పరిస్థితిలో ఆజాదుగారు ఉర్దూలో దైర్యముతో జాతీయపత్రికను నడిపి, సాంఘిక తత్వవాదుల మూర్ఖభావములను తనవ్యాసములలో గట్టిగ ఖండించెను. మహమ్మదువారిజీవితమునుండియు, ఆరబుసంప్రదాయమునుండియు, చాల ఉదాహరణలను ఉపపత్తులను కనపర్చి, మహమ్మదీయమతము ఉదారమని చూపెను. దేశపు దాస్యభావము కామతసిద్ధాంతములు సమ్మతంపవని, జాతీయస్వాతంత్రముకై కృషిచేయుట, పరస్పరసహ

నము, మైత్రి, శాంతభావము ఇస్లాంతుతపు సిద్ధాంతములలో నివేయని, చక్కగ నిరూపించెను. ప్రతివారమును ఆల్ హిలాల్ పత్రికలో వెలువడు వ్యాసములు ఉత్తరప్రాంతపు జరులలో (ముఖ్యముగ మహమ్మదీయజనుల హృదయములో) నవ్యజ్యోతిని వ్యాపింపజేసెను; మాంద్యమును బోగొట్టి, జ్ఞానతేజస్సును జాతీయోత్సాహమును అంకురింపజేసెను. ఆయనకు ఇస్లాంధర్మ శాస్త్రములందును ఆరబు సంప్రదాయగ్రంథములందును గల పాండిత్య మఖండము. కులతత్వవాదులు స్వార్థపరులు కూప కూర్మదృష్టితో పత్రికలలోను ఉపన్యాసములలోనూ చేయు సంకుచితమగు కుయుక్తివాదముల నాయన శాస్త్రీయముగ విమర్శించి, పరిశుద్ధసిద్ధాంతముల స్థాపించుచుండెను. అప్పుడాయన పత్రికకు కలిగిన ప్రచారమద్భుతము; అది మనదేశమందన్ని ప్రాంతాలలోను విదేశములందును వ్యాపించినది.

ఈజాతీయప్రచారము సర్కారువారికి రుచించలేదు; అది సహజమే. ఉద్యోగుల తీవ్రదృష్టి కాయన జంకలేదు; కాని ఆదృష్టి దీనిపై బడి త్రినేత్రదృష్టివలెనైనది. ప్రెసుఆక్టు క్రింద విచారణలేకుండనే ధరావతు తీసుకొనియు; నిషేధించియు, సర్కారు బాధించవచ్చు. అట్లు ఆపత్రిక 1915 లో అణచివేయబడి, నామావశేషమైనది. కాని, అబుల్ కలాం మహాధీరుడు, దృఢసంకల్పుడు; కనుక అది యంతరించగనే, ఆయన 'ఆల్ బలాగ్' అను పేర ఇంకొక ఉర్దూపత్రిక నారంభించెను; ఇంతలో

1914 లో జర్మనులు ధమారంభించినది. ఆయుధములో ముస్లిం దేశములలో ముఖ్యమైన టర్కీనుల్తారు జర్మనుల పక్షము వహించెను. టర్కీ నణచుటకు బ్రిటిషువారు తీవ్రముగ దాడి సాగించి, టర్కీ సామ్రాజ్యపు అరేబియా సరిహద్దుల స్త్రీనువగైరాలలో విస్తవము లేవదీసిరి.† ఆ సందర్భములో ప్రభుత్వ చర్యలను తక్కిన జాతీయపత్రికలతో బాటు ఆజాదును తీవ్రముగ విమర్శించి ముస్లిములకు స్వాతంత్ర్యేచ్ఛ నుద్ఘోషించెను.

ముస్లిముల పుణ్యక్షేత్రముల రక్షణకై తుర్కీరాజ్య మధికారము గల్గియుండుట అన్ని దేశాల ముస్లిములకు సవ సరమని ఆయనయు 'ఆలీ' సోదరులును నిరూపించిరి. మరియు, అజాదుగారు బ్రిటిషుపాలకుల సామ్రాజ్యతత్వమును నిరంకుశ త్వమును నిరసించెను. అంతట, ఈ పత్రికకును వెనుకటి 'ఆల్ హిలాల్'కు పట్టిన గతియే కలిగినది. అయినను అబుల్ కలాము జాతీయబోధను మానలేదు; ఆయన దేశమందాయాప్రాంతములందు సంచరించి, జనులకు (ముఖ్యంగా మహమ్మదీయులకు) స్వేచ్ఛను ఉదారతను బోధింపదొడగెను. ఆయన అద్భుత వాగ్ధాటిని అమృత రసప్రవాహమును గ్రోలి యానందించుటకు ముస్లింజనులు వేనవేలుగ వచ్చుచుండిరి. సర్కారువారాయనను ఢిల్లీకి, పంజాబుకు మద్రాసు ప్రాంతముకుగూడ పోకూడదని

† ఈ సందర్భమున ఆరేబియావహులలో లాఠెస్సుగారి చాణక్య చర్యలు లోకప్రసిద్ధమైనది.

నిపేధించిరి. యుద్ధకాలమును భారతరక్షచట్ట మనువేర కొత్త నిబంధనను సర్కారువారు జారీచేసి, ఆప్రకారం నిరంకుశాజ్ఞల బ్రయోగించుచుండిరి. నాటి కీయనయు గురియైనాడు. తుదకాయన తన బెంగాలునే వదలిపోవలెనని సుకుము జారీయైనది. ఇంకొక్కడకు పోవుటకును ఇోచక, అప్పు డాయన బీహారులోని 'రాంచి' యనుచల్లని గిరిపులో మకాంపెట్టుకొనెను. కాని, ప్రభుత్వపుశ్రద్ధ ఆయన సంతతితో వదలలేదు; త్వరలోనే ఆయన నాపురముదే నిరోధించి, పిమ్మట నిర్బంధించిరి. ఇట్లాయన 1916 నుండి 1919 డిసెంబరువరకు ఖైదులోనుండెను. తుర్కీచర్యనుసమర్థించి, ముస్లింయోధులెవరూతుర్కీతో పోరాడకూడదని చెప్పినందుకప్పుడు ఆలీసోదరులును బంధింపబడిరి.

ఇట్లెన్నికష్టములు గల్గినను అబుల్ కలాము భయపడలేదు, నిష్క్రొవకుకాలేదు. కాని, ఆయన ఊరకకూర్చొనలేడు; నిరంతరకార్యపరుడు, ప్రజాసేవకుడు, నిద్యావినోది, కనుక నిరోధమందున్నను ఆయన న్యాయసంగముచు మానలేదు. మహనీయులతేజస్సు అంతరాయముల లక్ష్యపెట్టమకదా ! బాలగంగాధరతిలకుగారు 1908 నుండి 1914 వరకు నిర్వాసితుడై మాండలేజైలులో నున్నపుడే స్వభాషలో అచ్చతమైన గీతాభాష్యము రచించి కర్మగీరనిరుదము సార్థకముచేసుకొన్నాడు.† (దరిమిలాను జనాహ్లాలును ఖైదులోనున్నప్పుడే ప్రపంచచరి

† దినికే లోక సూన్యము కర్మయోగ శాస్త్రం'అని పేరుబెట్టెను.

(తను ఆత్మకథను రచించెను.) తిలకువలె మహావిద్వాంసుడగు అజాదును అనిర్బంధకాలములో ఆధ్యాత్మికరచనకే తనకాలము వినియోగించెను. తాను ముస్లిముల ధార్మికవాఙ్మయములో అగాధపరిశ్రమజేసినాడు, కనుక రాంచిలో 31 ఏండ్లలో ముస్లిముల వేదగ్రంథమగు 'కురాను'నంతను అరబ్బీనుండి చక్కగ హిందూస్తానీ కనువడించెను; ఆవేదము కొక గొప్పభాష్యమును గూడ రచించెను. 'తర్జుమరుల్-కురాన్' అను ఈమహాగ్రంథము ముస్లిం ధార్మికవాఙ్మయము కమూల్కరత్నము. ఇది మూడు సంపుటములుగ తరువాత ప్రచురింపబడి, మహమ్మదీయవిద్వాంసులందరిలోను గొప్పసంచలనము గల్గించినది. (మహమ్మద ఈశ్వరచోదనద్వారా చెప్పినబోధల సంగ్రహమగు పుస్తకమే కురాను. అది ముస్లిమువేదము. మహమ్మదుగారి యితరరచనలు హాడిసు అనబడును.)

అప్పుడు అజాదుగారు 'తజకియా' అను పేర ఆత్మకథనుగూడ రచించిరి. ఇది మూడువందల పుటలు చాటిన విపులగ్రంథము. ఇందు చాలభాగము, ధార్మికవిమర్శలకు, తమపూర్వీకులకు, అప్పటి దేశకాలపరిస్థితులకు సంబంధించిన చర్చతో నిండినది. తుదిఅధ్యాయము మాత్రము అజాదుగారి బాల్యజీవితపు విశేషముల చెల్పును. ఇదియు ఉర్దూభాషలో జిగిగల మనోహర శైలిలో వ్రాయబడినది. యుద్ధము సమాప్తియై, ఒక సం॥ గడచినమీదట (27-12-1919 తేదీని) అనగా బ్రిటిషువారికి తుర్కీ

సుల్తానుకు 'సవరసు' సంధియైనమీదట, ఆయన రాంచినుంచి విడుదలయ్యెరి. (అప్పటికి ఆలీసోదరులును విడుదలయ్యెరి.) వెంటనే అజాదుగాడు కలకత్తాచేరిరి; అక్కడ తనవాఙ్మయకృషిని మరల అందుకొనెను; ఇదివరలో ఆయన హిందూస్తానిలో కొన్నిసా హిత్యగ్రంథముల రచించెను; ఇందుముఖ్యమైనవి ముస్లింసంస్కృతియు అహింసాసత్యాదులను జాతీయ స్వాతంత్ర్యమును ప్రోత్సహించుననిప్రామాణికముగ కనుపర్చునవి. రాంచిలోనున్నప్పుడు ఈగ్రంథములచ్ఛవేయించుట కాయన ప్రయత్నించెను. కాని, ప్రభుత్వమువా రేర్పర్చిన నిరోధపుషరతులవల్ల అచ్ఛవపని సాగలేదు. రాంచిలో తగు ఉద్ఘాటించి అచ్ఛవకూటములేదు. తరువాత కలకత్తా చేరినమీదట, మరియొకచిక్కు గలిగినది. తానురచించిన గ్రంథముల వ్రాతప్రతులన్నిటిని పోలీసువారు సోదాలో తీసుకొనిపోయిరి. ఆరచనగ్రంథములేమైనవో! ఆయన సర్కారు ఉద్యోగులకెన్నియో ఉత్తరముల వ్రాసిరి; చాలచర్చజరిగి, సుమారు 1½ సం॥ కాలహరణమైనమీదట ఒకపెద్దకాకితముల మూట ఆయన కొప్పజెప్పబడెను. కాని, విప్పిచూడగా తుక్కుకాకితముల కుప్పలవలెనున్నవి. ఆయనగ్రంథములన్నియూ భిన్నభిన్నమై, చెల్లాచెదరై నవి. చాలపత్రములు చిరిగిపోయినవి; మిగిలినవి తారుమారై నవి. తుదకాయన వాటిని సరిచేయు ప్రయత్నము వ్యర్థమై, వాటినిన్నిటిని మరలవ్రాసి, రచించుకోవలసివచ్చినది. ధీమంతులు వ్రాసినగ్రంథమును మరల వ్రాయ

బూనులు చాల శ్రమకరమని సాహిత్యకారుల కనుభవసిద్ధమే. కనుక, ఆయన తనరచనల పునరుద్ధరణకు చాల కష్టపడవలసి వచ్చినది.

ఈలోగా రాజకీయపద్ధతులు మరల తీవ్రమైనవి. ఇంతవరకు ఆజాదుగారు స్వతంత్రభావములుగల్గి, ధార్మికోద్ధరణకు జాతీయైక్యముకు తాను ప్రత్యేకకృషిచేయుచుండెను. తనతర ప్రేమకరమైన చనలద్వారా ముస్లిముల దేశములన్నిటిలో స్వాతంత్ర్యదీక్షను జాతీయపరిణామమునుగల్గించుట కాయవకృషిచేసి, ఆదేశీయుల మెప్పుకొందెను; ఇక్కడిముస్లిములలో స్వతంత్ర కృషి చేయవలసినవచ్చినది. † 1919 నుండి గాంధీగారు రాజకీయ వింగమనాలోకి దిగిరి. ఉభయల ఉద్దేశములు పద్ధతులు ఒకేవిచ్చిరి. కనుక, వారిలో సమన్వయముకల్గినది. గాంధీమహాత్ముడప్పుడు జాతీయూతయములలో ఖిలాఫతుసాధననుగూడచేర్చెను. అది ఆజాదుగారికి నిష్పష్టమే.

1921 లో గాంధీగారారంభించిన అసహాయోద్యమములో అయిల్ కలం గారును పాల్గొనిరి.

† మహమ్మదాలీ సోకతాలీగారలు మొదట ఖిలాఫతునుగూర్చి మాత్రమే శ్రద్ధవహించిరి. అంగమగూర్చి వారు 1920 లో లండనుకు రాయబారిగా వెళ్ళిరి; కాని వారికక్కడ ఆంగమ జరుగలేదు, సరాధీనలకట్లై యగును, ముందుగా జాతీయస్వాతంత్ర్యముకు కృషిచేయుడని, స్వదేశభక్తులుకండని, వారిపప్పుడు తక్కినముస్లిమునాయకులు హెచ్చరించిరి. అప్పుడాసంగతి ఆలీ సోదరులకును వాటికిది. వారలప్పుడు మాతృదేశముచేరి ఆజాదుగాంధీగార్లతో సంప్రతించి, జాతీయయుద్ధములో పాల్గొనిరి.

5. ఖిలాఫతు ఉద్యమము.

అప్పుడు ఖిలాఫతు ఉద్యమము ముస్లిములందరిలో చాల యాందోళనము గల్గించినది. దానిభావమునిప్పుడు సూక్ష్మముగ పరిశీలించుము. 7 వ శతాబ్దిలో నుద్భవించిన మహమ్మదు తననవ్యమతమును స్థాపించుచుఁగాక, అరబ్బుల నొక మహాజాతిగజేసి, వారికి విజ్ఞానాపేక్షను ధార్మికవీరత్వమును గల్గించెను. ఆయన ముస్లిమునాయకుడై 'ఖలీఫా' అనిపించుకొనెను. ఆయన అనంతరం, ముస్లిం ప్రపంచపుముఖ్యనాయకుడొకడు 'ఖలీఫా' అగుచుండెను, ఈఖలీఫా ముఖ్యముగ ముస్లిముల తీర్థక్షేత్రముల కాపాడవలెను; తుదకు టర్కీసామ్రాజ్యము ముస్లిం రాజ్యములన్నిటిలో ప్రబలమైనది. కనుక, టర్కీసుల్తాను అరేబియా పాలిస్తున్నందులది పుణ్యక్షేత్రములకధికారియైనాడు; ఇట్లు ఆయన ఖలీఫా అనగా ముస్లిం సంస్కృతిరక్షకుడు అని మహమ్మదీయులందఱు సంగీకరించిరి.

1918 నవంబరులో మహాయుద్ధము పూర్తియైనది. అంతకుపూర్వమే బ్రిటిషుప్రధానియగు లాయిడు జార్జిగారు ముస్లిముల ఖిలాఫత్తునకు నష్టమురానీయమని ప్రచురించిరి; కాని యుద్ధములో టర్కీ జర్మనీకి తోడ్పడెననుకోపమున బ్రిటిషు పక్షపు మిత్రమండలివారు (తాము ఆపత్కాలంలో నిచ్చిన ప్రమాణమును మరచి) టర్కీసామ్రాజ్యమునుండి దాని ఆధీన

దేశములన్నిటిని విడదీసిరి; అరేబియాను తమ ప్రాబల్యము క్రింద పెట్టుకొనిరి. ఈజిప్టును తమసామ్రాజ్యరక్షణలో చేర్చుకొన్న టర్కీపైకి ప్రకటించిరి. యూరపులో టర్కీ కధీనమగు ముఖ్యదేశమునుగూడ విడదీసి స్వతంత్రముగజేసిరి. ఈపరాభవములన్నియు చాలక, టర్కీనుల్లానును వారు వశపర్చుకొనిరి. ఆయన మిత్రమండలివారి యిష్టప్రకారం నడుచుకొని, తురుష్కుల కవమానకరమగు సంధిపైన సంతకముపెట్టెను. కాని టర్కీయువకు లందు కొప్పకోక, 'కెమాల్ పాషా' అనువీరుని నాయకత్వమున తిరుగబడి ఆసియా టర్కీలో స్వతంత్రరాజ్యము స్థాపించుకొనిరి. దీనికి 'అంకారా' ముఖ్యపట్టణము. వానినోడించుటకు మిత్రమండలి ప్రోత్సాహముతో గ్రీకుసేనలు యత్నించినవి. కాని, టర్కులు వారిని నిరోధించి తమస్వాతంత్ర్యమును కాపాడుకొగల్గిరి. ఖలీఫాఅగు టర్కీనుల్లాను బ్రిటిషుసేనలతోనేక్కి పారిపోయి, మాల్టాలో బ్రిటిషువారి దాసుడై యుండును. ఇట్లు ఖలీఫాకును అతని సామ్రాజ్యముకును ఇట్టి దుర్గతిగల్గుట ముస్లిములలోకమంతటికి శోకమును అవమానమునుగల్గించెను. ముస్లిములు తమపుణ్యక్షేత్రములు రక్షించుకోవలెనని కురానులోను చెప్పబడినది. కనుక, ఖలాఫతు (అనగా 'ఖలీఫా' సంస్థ) రక్షణకని ముస్లిందేశీయులందరును గొప్ప ప్రచారమారంభించిరి.

భారతదేశపు జనసంఖ్యలో ముస్లిములకన్న హిందువులే హెచ్చుమంది. కాని, మనమహాదేశమున 8 కోట్లకైగా ముస్లి

ములున్నారు. ఇంతమంది ముస్లిములు మరియేదేశములోను లేరు. కనుక, మనదేశంలోను అప్పుడు 'ఖలాఫతు' ఉద్యమము తీవ్రముగ వ్యాపించినది. దీని ముఖ్యనాయకులు మహమ్మదాలీ షాకతాలీ సోదరులు, అబ్దు. మనదేశపు ముస్లిములలో వారికి హెచ్చుపలుకుబడి యుండెను. సోదరుల చిన్నవాడగు మహమ్మదాలీగారు మూలానాలబాదుకన్న పదేండ్లుపెద్ద. కాంగ్రెసు ఉద్దేశ మములలో జాతీయస్వాతంత్ర్యము పంజాబు సప్తపరిహారముతో బాటు ఖలాఫతు సాధనగూడ చేర్చేయెడల ముస్లిములందరిని ప్రోత్సహింపరచి తామును స్వాతంత్ర్యోద్యమములో పూర్తిగ పాల్గొందుమని వారును మరికొందరు ముస్లిములును తెలిపిరి. మిశ్రమండలి వారప్పుడు టర్కీరాజ్యమును చిన్నభిన్నముచేసి ఖలీఫాయగు సుల్తానును పదబ్రహ్మనిచేయుట రాజకీయముగను అన్యాయమే; కనుక, అప్రకారం ఖలాఫతు ఉద్యమముకు తోడ్పడుటకును శ్రీ గాంధీ మున్నగు కాంగ్రెసునాయకు లంగీకరించిరి. ఈవిషయములో అబ్దుగారు సమన్వయముకై తమ శక్తి నుపయోగించిరి.

6. అసహాయోద్యమము.

ఇట్లు అసహాయోద్యమము 1920--21 లలో చాలతీవ్రముగ జరిగినది. దానిని సాగించుటకు సత్యాగ్రహసభ స్థాపితమైనది. అందుల సల్లరుసభ్యులలో అజాదుగాంధీకరు. అప్పుడు వేలకొలది విద్యార్థికులు సర్కారుకు ప్రాబల్యమిచ్చు ప్రభుత్వపు ఉద్యోగములు, కోర్టులు, కళాశాలలుబడులు, శాసనసభలుగూడ విడచి, వాటిని బహిష్కరించిరి. దేశమందాందోళనము హెచ్చినది. ప్రభుత్వపుపరపతి తగ్గ నారంభించినది. కనుక దానిని పునరుద్ధరించి, జనులలో బ్రటిషుసర్కారుపైన భక్తిగల్గించుటకు సర్కారువారప్పు డీదేశమందు వేల్పు యువరాజు సంచారము చేయునట్లేర్పర్చిరి. (బ్రటిషురాజుచక్రవర్తిగారి యనంతరపువారసుకు వేల్పు యువరాజుఅని బిరుదుకలదు.) 1921 నవంబరులో ఆయువరాజు మనదేశముకు విచ్చేసి బొంబాయిలో దిగెను. ఈచర్యను బ్రటిషువారు తమ ఆధిపత్యమును బలపర్చుట కుద్దేశించిరి; కనుక, యువరాజుసంచారములో పాల్గొనక, ఆయన పేరజరుపు ఉత్సవములను భారతీయులు బహిష్కరించవలెనని కాంగ్రెసువారు నిశ్చయించిరి. యువరాజు దయచేసిన ప్రతినగరపువీధులును ఆరోజున నిర్జనములైనవి. ఆయన గౌరవార్థము జరుపుసభలకు కొద్దిమంది స్వార్థపరులు 'రాజభక్తు'లుమాత్రము విచ్చేసిరి. ఆడిసెంబరులో బ్రటిషు యువరాజు కలకత్తాకు దయ

చేసెను. అక్కడ శ్రీదాసు సుభానుగార్లు మున్నగు తక్కిన జాతీయనాయకులతో బాటు అబుల్ కలామును తీవ్రప్రచారముచేసి, బహిష్కారమును పూర్తిగా సాగించెను. అంతట సర్కారువారు కోపోద్దీపితులై, తక్కిన నాయకులతో బాటు అజాదునుగూడ 10-12-1921 తేదీని అరెస్టు చేసిరి. యువరాజబహిష్కారమును శాంతముగ సాగించి, జనులలో అల్లరులులేకుండ జేయుటకు కాంగ్రెసువారు 1921 లో 'వాలంటీరు'లను పేర స్వయం సేవకులను బోధించేసిరి. ఈ వాలంటీరుదళములు అక్రమ సంఘములని క్రిమినలు లా సవరణ చట్టపు ప్రకారం సర్కారువారు నిషేధించిరి. (కనుక, ఆ సంఘపు సభ్యులందరూ దోషులని యెంచబడుదురు.) అజాదు ఆ సంఘముతో సభ్యుడై తక్కిన దేశీయులును సభ్యులుకండని ప్రచారముచేసెను. ఈ సేరము కాయనను కోర్టువారు విచారణచేసిరి. అప్పటికాంగ్రెసు తీర్మానము ప్రకారమాయన విచారణలో పాల్గొన నిరాకరించి, ఒక స్టేటుమెంటును మాత్రము కలకత్తా ప్రెసిడెన్సీ మేజిస్ట్రేటుగారియొద్ద దాఖలుచేసెను. ఈ స్టేటుమెంటులో ఆయన ఈదేశపు ప్రజలకు బ్రిటిషుసామ్రాజ్యపద్ధతివల్ల జరుగుబాధలును అన్యాయములును పూసగుచ్చిచట్లు వివరించిరి.

ముస్లిం మతస్థులందరును జాతీయస్వాతంత్ర్యముకై యావచ్చుక్కిని వినియోగించి తమ దేశమునుద్ధరించవలెనని మహమ్మదీయమతము ప్రబోధించుచున్నదనిగూడ ఆయనకురాను

మున్నగుమతగ్రంథములనుండి స్వస్వప్రమాణములతో నిరూపించెను. ఈస్టేటుమెంటు విపులమై అదృశ్యమైనది.† అంతట (1922 ఫిబ్రవరిలో) ఆయనకాకషహాది కఠినశిక్ష విధించిరి.

కారాగృహమునుండి 1923 సం॥ ఆరంభమున అజాదు గారు మరల విడుదలయైరి. అప్పటికి దేశస్థితి కొంతమారి నది. అసహాయోద్యమము సన్నగిలినది. జాతీయోద్యమము సామాన్యజనులలోను గ్రామాలలోను ఇంకను సరిగా వ్యాపించలేదని తెలిసది. కొన్నిచోట్ల జనులలో హింసాత్వము చెలరేగి, అల్లరులు దొమ్మి జరిగినవి. అహింసాయుద్ధముకు భంగము కల్గినది. జనులలో నుత్సాహము సడలినది. కోర్టులు కాలేజీలు మానినవాణ్ణి చాలమంది మరల వాటినాశ్రయించిరి.

ఈదేశమంతటను 1919 లో వచ్చిన సంస్కరణాలప్రకారం, 1920 లో కొత్తశాసనసభలకెన్నికలు జరిగెను; వాటిని కాంగ్రెసువారు సీదాగా జహిష్కరించిరి. అంతట మితవాదులు కులతత్వపరులు వాటిలో సభ్యులైరి. మంత్రివర్గములును అట్టివారిపాలైనవి. 1921 సాలాఖరున యువరాజుగారు వచ్చిన మీదట బొంబాయి వగైరాలలోను 1922 ఫిబ్రవరిలో చౌరిచౌరాలనుచోటను జనులు దొమ్మిచేసిరి. పోలీసులను బాధించిరి.

† గాంధీనుహత్యకు తనయగుయిండియాత్రికలో వ్రాయుచు జూరుగారి యీస్టేటుమెంటు సంతతులు మెచ్చుకొనెను.

ఈసీతీలో జనులలో హింసాప్రకోపముకల్గెనని, తాముద్దేశించిన శాసనాధికారికార్యమును గాంధీగారు 1922 ఫిబ్రవరిలో నిల్పుచేసిరి. అంతట రాజప్రదోహపు నేరముకు గాంధీగారు అరెస్టు అయి, జైలులో నుంచబడిరి. అసహాయోద్యమపుతీవ్రత తగ్గినది. అంతట కాంగ్రెసులో రెండుపక్షములేర్పడినవి. 1922 ఆఖరున గయలో కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడైన శ్రీ చిత్తరంజనదాసుగారు తమఅధ్యక్షోపన్యాసములోనే కాంగ్రెసువారు బహిష్కారము మాని శాసనసభలయెన్నికలలో పాల్గొనవలెనని సూచించిరి. మోతీలాలు నెహ్రూగారు నీపక్షముకువచ్చిరి. ఇట్లు 'స్వరాజ్య' పక్షమరుచేర సభాప్రవేశనాదులు ప్రత్యేకకక్షయైరి; వీరికిని సభాబహిష్కారనానకులకును సంఘర్షముకలిగినది దేశములో కొందరు హిందూవులకు ముస్లిములకుమధ్యను చాలచోట్ల కొట్లాటలు దొమ్మి జరిగినవి. 1922 లో ముల్తానులోను, 1923 లో కొన్నిప్రాంతాలలోను, హత్యజరిగినది.

ఈసాంఘికహింస నానాటికి హెచ్చుచుండెను. సాంఘిక కల్లోలము ఇదివరలో ముస్లింనాయకులను కాంగ్రెసుకాకర్షించినఖిలాఫత్తు ఉద్యమము తనంతట క్షీణించినది. అంతవరకు ముస్లిం లోకమంతకు 'ఖలీఫా'యైన తుర్కీసుల్తాను తమవ్యతిరేకులగు బ్రిటిషువారికి లోబడెను. కనుక, ఆయనను తుర్కీ

† తుర్కీయులపక్షము కైచెనని తెలియనే ముల్తాను ఒక బ్రిటిషునౌకపై బ్రిటిషుపాలితమగు మాల్దీవులముచేరి, అందుండిపోయెను.

ప్రజలధికారమునుండి తొలగించిరి. టర్కీలో ప్రజాతంత్రము (రిపబ్లిక్) ఏర్పడినది. దానికభ్యక్షులుగ కెమాల్ పాషాగారినే టర్కీ ప్రజలెన్నుకొనిరి. ఖిలాఫత్తు కేవలం మతసంబంధము. “టర్కీ పాలకుడు ఖిలీఫాగనుండుటవల్ల టర్కీ రాజ్యాంగముకు లేనిపోని చిక్కులేర్పడినవి. మరియు, ఈకాలపు పరిస్థితులబట్టి రాజకీయముకు మతముకు ప్రత్యక్షసంబంధముండుట పెంకికిని హానికరమే” అని కెమాల్ పాషాగారు కనిపెట్టిరి; తాను ఖిలీఫాగనుండనిరాకరించుటేగాక, ఖిలాఫత్తుసంస్థనే తొలగించివేసిరి. ఈచర్య కిరరముస్లింరాజ్యములు సంగీకరించినవి. పాలస్తిను అరేబియా వగైరాలపైన అధికారమును టర్కీవారు వదలుకొనిరి † ఇట్లు ఖిలాఫత్తు ఉద్యమపుమూలముపోయినది. అది స్వతంత్రమగుముస్లిం దేశాలన్నిటిలోను పోయినను మనదేశములో ముస్ల్మానులుమాత్రం ఖిలాఫత్తునుగూర్చి ఇంకను చాలయెండ్లు ఆందోళనచేయుచునే వచ్చిరి. పరాధీనజనుల మనోభావములు వికృతినొందుననుట కిదియొకనిదర్శనము. * క్రమంగా మనదేశమం

† టర్కీ రాజ్యపు స్కలవిషయమై 1922 సాలాఖరు లాసాను లో బ్రిటిషుప్రతినిధులు టర్కీ ప్రతినిధులు సమావేశమై కొన్ని మరణాలు నిర్ణయించుకొని ఇక తగువులేకుండ సంధిచేసుకొనిరి.

* హైదరాబాదు నిజాముగారిని ఖిలీఫాగజీయుటకు కొంత ప్రయత్నము జరిగినది. (ఆయన పూర్వపుసుల్తానుతో వియ్యమొందెను.) కాని ఆనూచన కిరరముస్లిం దేశములవా గొప్పకోలేదు.

మన్నుఖిలాఫతుసంస్థలు కేవలం సాంఘికదృష్టిలోబడి, జాతీయ శ్రమకంతకు వ్యతిరేకించెను. టక్కిలో థెక్ టోపీ, అరబికు సంప్రదాయము, పారసీలిపి వస్త్రధారణ, బహిష్కరించిరి. కాని, పిటికి ముస్లింమతముతో అవినాభావపు సంబంధమున్నదని అందులోనే ముస్లింమతపుఘనత యున్నదని, ఇక్కడి ఖిలాఫతుసంస్థలు తలచిరి. మసీదులయెదుట సంగీతము, ముస్లిముల నోహింస, సుద్ధిసంఘములు, ఇట్టివాటినిగూర్చి తగువులు గల్గెను; ఒకప్పుడు దొమ్మి గల్గుచుండెను.

అప్పుడు అబుల్ కలాం గారు కాంగ్రెసులో ఆయాసంఘములమధ్యను హిందూముస్లిం సంఘములమధ్యను సమన్వయము చేసి, సఖ్యముగ్గించుట కన్నివిధములను తమశక్తిసంతను వినియోగించిరి.

7. ఢిల్లీ కాంగ్రెసు అధ్యక్షత.

1923 లో ఆయా రాష్ట్రములందు మరల కాంగ్రెసు శాసనసభలయెన్నికలు జరుగనుండెను. అందుకు స్వరాజ్యపక్షములు పోటీచేయుచుంటే తక్కిన కాంగ్రెసునాయకులు బహిష్కారముచేసిరి. ఇట్లు కాంగ్రెసు ఆంతర్యభేదములవల్ల భిన్నమగునట్లుండెను. ఈ ప్రమాదము తప్పించుటకు కాంగ్రెసుకు ప్రత్యేకసమావేశమును జరిగించి తగువు పరిష్కరించవలెనని నాగపురములో అఖిలభారతకాంగ్రెసు కమిటీవారు 1923 జూనులో నిశ్చయించిరి; (ఆమహాసభకు శ్రీ అబుల్ కలాముగారధ్యక్షులుగ నుండవలెనని తరువాత నిర్ణయమైనది.) ఈ తీర్మానమును 3-8-1923 తేదీని విశాఖపట్టణములో మరల ఆకమిటీవారు ఖాయపర్చిరి. అంతట ఆసాలు సెప్టెంబరు 3 వ వారములో కాంగ్రెసు ప్రత్యేకమహాసభ ఢిల్లీనగరములో జరిగినది. ఆయాసంఘములమధ్య సమాఖ్యచేయుట కందరిలోను అర్హులైన మూలానాఅజాదుగా రామహాసభ కార్యక్రమము నెంతో చాకచక్యముతో జరిపి కాంగ్రెసులో ఉభయపక్షములకును కలహములేకుండ కొన్నిసూచనల జేసిరి. “రాజకీయములలో కాంగ్రెసులో కొందరు శాసనసభలకు వెళ్ళదలచినవారు అట్లు చేయవచ్చును; అందుకు తక్కిన కాంగ్రెసుసభ్యులెవరును వ్యతిరేకప్రచారము చేయకూడదు” అని యిదివరలో మూలానా

అజామ జనామగ్ధాలుగారు చేసినసమాఖ్య సిద్ధాంతము నాసభవారు అంగీకరించి ఖాయపర్చిరి; అంగుమీదట శాసనసభల ఎన్నికలలో చాలమంది స్వరాజ్యపక్షీయులు పోటీచేసి, గెల్చి, సభ్యులైరి. కేంద్రసభలో ఈస్వరాజ్యపక్షముకు శ్రీ మోతీలాలు నెహ్రుగారు నాయకులైరి. మన మద్రాసురాష్ట్రమందు అప్పటి కాంగ్రెసునాయకులందరును 'నొచ్చేజరు'లే, అనగా వారాసభల బహిష్కరించువారే; కాని, బెంగాలులో దాసుగారి నాయకత్వమున స్వరాజ్యపక్షీయులు హెచ్చు సభికులైరి.

అక్కడ, అప్పటి స్కార్జరువారి సంస్కరణలప్రకారమమలులోనున్న ద్వంద్వప్రభుత్వమును స్వరాజ్యపక్షీయులు ప్రతిఘటించి, అప్పటిమంత్రులపైన ప్రజలకు నమ్మికలేదని సభలో తీర్మానించి, ప్రభుత్వమునోడించిరి.

ఇట్లు రెండుపక్షములమధ్యను సంఘర్షము కలహము లేకుండుటకై, కాంగ్రెసువారిలో కొందరు శాసనసభ్యులొకటకు జూలాలానాగారు తోడ్పడిరి. కాని ఆయనమాత్రం ఏశాసనసభలోను సభ్యులకు యత్నించనేలేదు. ఈ 'మెంబర్' ఆయన ప్రకృతికి వ్యతిరేకము. అప్పటి ద్వంద్వప్రభుత్వమును ప్రతిఘటించి నిర్మూలించుచే ఆస్వరాజ్యపక్షీయుల ఆశయము. ఇట్టివినాశక కార్యక్రమమాయనకు గిట్టదు. కనుక ఆయన కేవలం గాంధీ పక్షీయుడుగ నేయుండి, జాతీయభోధలోను, సాంఘికమైత్రి మొదలగు నిర్మాణకార్యక్రమమందును మగ్నుడై నాడు.

ముఖ్యంగా, ఆయామతములమధ్య పరస్పరసంఘర్ష మున్నదని, సిద్ధాంతములలో హిందూమతముకు ముస్లింమతము కేవలం వ్యతిరేకమని జనులూహింతురు. ఇది వట్టిపొరబాటని, ఆయన శాస్త్రదర్శనావారాను మహమ్మదువలె రాప్రవక్తల జీవితములనుండి నిదర్శనములిచ్చియు, కక్కగ ఋజువుపర్చినాను. ఇందుకు ఆయన సర్వవిధములను తగిననాడు. అహింసాప్రేమలు, సత్యపరత్వము, ఇతరులద్రవ్యము కపేక్షింపకుండుట, పరిశుద్ధత, నిగ్రహమును ధర్మమూలములని, వాటివలంబుచే నిజమైనమతమని మనుస్మృతి భగవద్గీత మొదలగు హిందూధర్మపు గ్రంథములు చెప్పుచున్నవి. ఈసంగతిని గాంధీమహాత్ముడేగాక కొందరుహిందూధర్మశాస్త్రజ్ఞులునుచాలసార్లు నిరూపించినారు. కాని మహమ్మదీయధర్మపు సిద్ధాంతములు వారసంప్రదానములు అట్టివికావని, హింసాబోధకములని, అన్యమతద్వేషమును సావర్థ్యపరతను విషయాసక్తిని ప్రోత్సహించువని, చాలమంది భ్రమపడుచున్నారు. నిజముగా ముస్లిముల వేదమగు కురాను లోను దరిమిలా ధార్మికవేత్తల బోధలలోను అహింసాసత్యములే మతాధారములని, కామక్రోధములు హానికరములని, స్పష్టపర్చిరి. మహమ్మదు ఆలీ హుస్సేను మొదలగు ప్రవక్తల జీవితమునుండియు పరస్పరప్రేమయు సహనమును, త్యాగమును అందరి నిశ్రేయసము కవసరమని, విశదమగును. దరిమిలోను ముస్లింవీరులు అన్నిదిశలను జరిపిన దండయాత్రలబట్టియు, మన

దేశసూదలికొందగు ముస్లిం చాలకులు కేవలం వినాశకముగు నుష్టచర్యలజరిగించినట్లు ఆంగ్లచారిత్రకులు వ్రాసిన అసత్య రచనల జదివియు, చాలమందికి ముస్లింసంస్కృతినిగూర్చి భ్రమ కల్గినది. ముస్లింసంస్కృతిలోని యధాస్థితిని విశేషములను వివరించి, ముస్లింధర్మమును హిందూధర్మమును ఒకేమాత్రములపై నాధారపడినవని కనపర్చుట కీ దేశమందంతటిలోను మౌలానా అజాదుగారే అన్ని విధములను తగినవారు. తన అసమాన్యమైన ధార్మికత్వము పాండిత్యము చుపయోగించి, అజాదుగారు చాలమంది మౌలానాలను తృప్తిపర్చెను. అఖిలభారతముస్లిం ధర్మ మహామండలియగు 'జమియతుల్ ఉలేమాహిందు' వారును ఇట్టిభావమునే తెల్పి భారతజాతీయతకు హిందూముస్లిం సామరస్యముకు అనుకూలరై యున్నారు. ఇప్పుడు జిన్నాగారి ముస్లింలీగువారు హానికరమగు సాంఘికవిభేదమును అన్యమతస్తులపైన ద్వేషమును బోధించుచున్నను, ఈ ధోరణిని జమియతుల్ ఉలేమామున్నగువారు నిరసించి; ముస్లిములలో నిట్టి ఉదారధోరణి గల్గించుటకు, ముఖ్యంగా ధార్మికౌదార్యము వ్యాపింపజేయుటకు, మౌలానాఅజాదుగారి కుర్రానుభాష్యము మున్నగు మతగ్రంథములును ఉర్దూ వ్యాసములును చాలవరకు కారణమైనవి. ఆయన వ్యాఖ్యానమును అన్ని దేశములలోను ఉదారులగుముస్లిములు ప్రచురణముగఅంగీకరించినారు. ఆయన అరబ్బీభాషలోను గొప్ప మతగ్రంథములు రచించినారు.

8. సత్యాగ్రహము, జైలు.

ఇట్లు ధార్మికోన్నతి నిమిత్తము హిందూముస్లిం సంఘముల మైత్రినిమిత్తమును 1923 నుండి అజాదుగారు తీవ్రవ్యతిరేకి. 1923 డిసెంబరులో కాకినాడలో జరిగిన కాంగ్రెసులో శాసనసభాప్రవేశ మంగీకరింపబడినది. ఇట్లు నిర్మాణకార్యము వెనుకబడినది. సాంఘిక కలహము లక్కడక్కడ చెలరేగింది.

దేశమందు సాంఘికవాదులు శాసనసభలందు అధికారముకై ప్రయత్నించిరి. మద్రాసులో 'జస్తిను'పక్షము' మంత్రిత్వము వహించినది. తక్కినచోట్లను కులతత్వవాదులు సాంఘికద్వేషమును జనులకు బోధించిరి. బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారిదేశపు రాజ్యాంగములో ముస్లిముసభ్యులను ముస్లిం నియోజకులే యెన్నుకోవలెనని, అట్లే క్రైస్తవసభ్యులను క్రైస్తవులే యెన్నుకోవలెనని, ఏర్పడిరి. ఇట్టి ఆయామతములబట్టి ప్రత్యేక నియోజకవర్గము లేర్పరుచుట తక్కిన నాగరికదేశములం దెక్కడనులేదు. ఇట్టి వర్గపద్ధతివల్ల విభేదములు వైమనస్యములు హెచ్చినవి. పరస్పరవిశ్వాసమడుగంటి కలతల వృద్ధికి కారణమైనది. ముస్లిములలో చాలమంది 'నాయకులు' ప్రత్యేకనియోజకవర్గములనే కోరిరి. సర్కారును అందుకు ప్రోత్సహించి, జనులలో అన్యోన్యత చెడటకు కారకులైరి. కాని అబుల్ కలాం అన్సారీమున్నగు జాతీయముస్లిములు సమిష్టినియోజకవర్గము

లుండుటే దేశముకు ఆయాసంఘములకుగూడ లాభకరములని నిరూపించిరి. ప్రత్యేక నియోజకపద్ధతి హానికరమనే వీరినిరూపణ తరువాత ఋజువైనది. కాని, వారియుద్వేగచను సర్కారువారసలే లక్ష్యపెట్టలేదు.

భారతీయరాజ్యాంగమును పరీక్షించి చట్టము సవరించుటకు బ్రిటిష్ప్రభుత్వమువారు 'నైమనుసంఘ'మేర్పర్చిరి. ఇందలి సభ్యులందరును ఆంగ్లపార్లమెంటుసభ్యులు; వీరు మన జాతీయాశయములకు వ్యతిరేకులు, సాంఘికవాదులైన కొందరు ముస్లిము లీసంఘమునెదుట సాక్ష్యమిచ్చి సహకారముచేసిరి. కాని, అబుల్ కలాముగారు కాంగ్రెసు ఆదేశము ప్రకారమాసభ వారిచర్యలన్నిటినిబహిష్కరించిరి; భారతీయసంస్కృతిని ముఖ్యముగ ముస్లిముల సంస్కృతిని సంస్కరించి, శాంతముగ జనులలో జాతీయతను నీతిని ధార్మికతను తనలేఖలద్వారా వృద్ధిచేయుచుండెను; తాను శాసనసభలలో జేరలేదు. ఆయన మితభాషి, వ్యర్థమగు వాగ్వ్యయముకొప్పకోడు.

ప్రభుత్వమువారు భారతీయులకు తమంతట స్వపరిపాలనమిచ్చుటలేదని స్పష్టమైనది. 1929 సం॥రంనాటికి స్వరాజ్య పక్షీయులును వినుగుజెంచి, ఆసభలవదలివచ్చిరి. ఆసాలాఖరున లాహోరు కాంగ్రెసులో జనాహ్లాలుగారి అధ్యక్షతను సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యమే భారతీయుల కాశయము గమ్యమునని తీర్మానించిరి. స్వరాజ్యసాధనకై, దేశమంతటను సమిష్టిసత్యా

గ్రహము జరుపనిశ్చయించిరి. గాంధీమహాత్మునినాయకత్వమున దేశమంతటను సత్యాగ్రహము జరిగినది. కొందరు ఉప్పు చేసియు, కొందరు విదేశపుబట్టల దుకాణములయొద్దను, కల్లం గట్టులయొద్దను నిరోధముచేసియు, సర్కారువారి చట్టముల నుల్లంఘించి, అరెస్టుఅయినారు; వేలకొలది జైలులో నుంచబడిరి. నిమిత్తము గాంధీగారెస్టు అయినతరువాత, వారిస్థానే కొత్త నిమిత్తలు వసుసగా నేర్పడి, అరెస్టుఅగుచువచ్చిరి. మాలానా అజాదుగారు జాతీయనాయకులు, కాంగ్రెసు కార్యనిర్వాహకు లలోనొకరు; కనుక ఆయనయు 'అక్రమసంఘ'సభ్యుడుగ నేర్పడి, సత్యాగ్రహము సాగించిరి. అందువల్ల 1930 సం॥లో ఆయన కుచు సర్కారువారు శిక్షవిధించి, ఆయనను మరల జైలులో నుంచిరి. ఇట్లు తీవ్రసత్యాగ్రహము సాగినమీదట, ప్రభుత్వ మునారు రాజీనామాచరలజేసిరి; 1931 జనవరి ఆఖరున కొందరు నాయకులు విడుదలచేయబడిరి. 1931 మార్చి 5 వ తేదీని గాంధీ ఇర్వినుసమాఖ్య జరిగినందున, తక్కిన సత్యాగ్రహులును, జైలునుండి వదలబడిరి. ఇతరనాయకులతోబాటు మాలానా అజాదుగారు విడుదలయై, మరలజాతీయకృషిలో పాల్గొనిరి.

సదగు సమాఖ్యప్రకారం, ముందురాజ్యాంగము నిర్ణయింప లాడునులోజరుగు మహాసభకు జాతీయపక్షములవారి సంప్రతిభుకు కాంగ్రెసువారి ప్రతినిధులతోబాటు జాతీయ ముస్లిము ప్రతినిధిగ అన్సారీగారి నాహ్వానింతుమని ఇర్వినుప్రభు

వుగారు సూచించిరి; కాంగ్రెసుతరపున ప్రతినిధుల బంపుడని కాంగ్రెసు అధ్యక్షునికి ప్రభుత్వసందేశమందిరి. కాంగ్రెసుసంఘము సమావేశమై, తమతరపున ఏకైక ప్రతినిధిగా గాంధీమహాత్మునిమాత్రము పంపుదుమని సర్కారుకు తెలిపిరి.

అప్పటిసర్కారువారు ఈ దేశపు సంస్థానాధిపులు, వారి మంత్రులు, జమీందార్లు, విదేశవాస్యపారస్తులు, యంత్రజమానులు, ఆయాజాతుల కులతత్వపరులు, ఇట్టివారికి ప్రతినిధులుగ తమయిష్టమైన చాలమందిని రప్పించిరి. ముస్లిములు, క్రైస్తవులు, సిక్కులు ఇట్టి వేర్వేరు సంఘములతరపున కేవలం స్వకులాభిమానులగు స్వార్థపరులనే రప్పించిరి. ఆయాసంఘములలో కొందరే ఇట్టిసంకుచితభావులు, కొందరు ఉదారులగు జాతీయవాదులు; ఆసభకు ఉదారపక్షియుల ననలేపిలువక, కేవలం కులతత్వపువారినే పిలిపించి వారితోనే సంప్రతించుటవల్ల భారతీయులందరూ ముఖ్యంగా ముస్లిములందరూ కులతత్వపువారే అని, స్వసంఘలాభమునే కోరుదురని, జాతీయస్వాతంత్ర్యముకు వ్యతిరేకులని, బ్రిటిష్ ప్రజలకునులోకముకునుతోచును; బ్రిటిష్ వారు నడుపువారైపత్రికలును బ్రిటిష్ ప్రతినిధులును ఇట్లు ప్రకటించుటయుకలదు.

మనదేశపు జాతీయవాదులును జాతీయపత్రికలును ఈ అన్యాయమును వెల్లడించి, ఆయాసంఘముల ప్రతినిధులుగ జాతీయవాదులగూడ బిలిపించగోరిరి. మనదేశపు 8 కోట్ల ము

స్లిములును కాంగ్రెసుకు వ్యతిరేకులని, వారిరక్షణకై తామే పాలించుట అవసరమని, సాంఘికవాదులనుమాటలనుదహరించి సర్కారువారు చెప్పట కలదు. లండనులోని 'రాండుటేబిలు' సభకు సర్కారువారు రప్పించిన సభ్యులందరును కులతత్వపుస్వార్థ పరులే. జాతీయవాదులలో డాక్టరు అన్నాసీ, మాలానాఅబుల్ కలాంవంటి విద్వాంసులు, ధీమంతులు, ప్రజాప్రియులు, సమర్థులునగు మహానీయులున్నారు. అజాదు సభలలో పాల్గొనుట కిష్టములేనివారు; కనుక, అన్నాసీపేరుచు సూచించిరి. జాతీయపక్షపు ముస్లింపత్రికలు, సంఘములును, గాంధీగారును ప్రభుత్వము నట్లుకోరినను, ప్రభుత్వమునా రట్లుచేయలేదు. కనుక, జాతీయముస్లిము లెవరు నాసభకు రాకుండజేసి, ముస్లిములందరూ భారతీయస్వాతంత్ర్యముకు జాతీయతకు వ్యతిరేకులు అని సర్కారుజిన్నా, ఘజ్నవి, అబుల్లాహును ప్రభృతులు లోకులకు దురభిప్రాయము కల్గించిరి. హిందూముస్లిముల సాంఘిక సమస్యలుముందు పరిష్కారమగువరకు స్వపరిపాలనసమస్య నిర్ణయింపమని బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారు ప్రచురించిరి; తుదకాసభ ఇట్లు భగ్నమై, గాంధీగారి దేశముకు 1931 సాలాఖరుకు మరల వచ్చిరి. అప్పటికే సరిహద్దుప్రాంతపు కాంగ్రెసునాయకుడగు అబ్దుల్ గఫూరుఖాను వగైరా కొందరు జాతీయపక్షీయులను సర్కారువారు నిర్బంధించిరి. వెంటనే మరల ప్రభుత్వమునుండి ఆర్డినెన్సులు నిర్బంధచర్యలు, ప్రజానాయకులనుండి సత్యాగ్ర

హమును, జారీయైనవి. దేశమంతయు కల్లోలమున మునిగినది. అప్పుడు మరల మాలానాఅబుల్ కలాంగారును సత్యాగ్రహనియంతయై, అరెస్టు అయి, సర్కారువల్ల జైలులో నిర్బంధింపబడిరి. ఇట్లాయన మరల సుమారు రెండేండ్లు ఖైదులోనుండిరి; ఆయన జాతీయకృషి కేగాక, శాస్త్రపరిశోధనకును ధార్మికసాధనకును నిరోధము కల్గినది.

మరల సత్యాగ్రహమారంభించిన 1932 ఆరంభంనుండి సర్కారువారు నాయకులందరిని అరెస్టుచేయుటేగాక, వేలకొలది జనులను లాఠీచెట్టలపాలు చేసిరి, అనేక నిర్బంధములు జారీచేసిరి; సాంఘికవిభేదములు హెచ్చింపజేసిరి. సాంఘికనాయకులు 'రాజభక్తు'లైరి. ఈసత్యాగ్రహములో ప్రభుత్వమువారు దృఢశిందినట్లే, ముస్లిములు వగైరాలు కులతత్వపరులై, సత్యాగ్రహముకు వ్యతిరేకులైరి; ప్రభుత్వముకాని, మాలానాఅబుల్ గారు అన్నారితో బాటు కొందరు సామాన్యముస్లిములును సత్యాగ్రహములో పాల్గొనిరి. ఆదిహిందువులు 6 కోట్లమంది ప్రజలున్నారు. వారిని సవర్ణులు దూరముగనుంచి, అస్పృశ్యులుగనెంచి బాధపెట్టుటవల్ల, వారు సామాన్యముగ జాతీయతకు వ్యతిరేకులైరి. హరిజనులు ఆయుధ్యమములో పాల్గొనక, సర్కారుకు సహాయకులైరి. ఎన్నికలలో ముస్లిములకు ప్రత్యేకనియోజకవర్గము లిచ్చినందున, హిందుముస్లిము సంఘముల మధ్యకలతలు హె

చ్చినవి. ఇట్లే రాబోవురాజ్యాంగములో హరిజనులకును ప్రత్యేక నియోజకవర్గము పెట్ట నిశ్చయించిరి. ఇందువల్ల వారితో సవర్ణులకుసంబంధముండదు. ఇది హిందూసంఘమంతటిలో ఉద్దేశము విభేదములు కలతలు కల్గించును, కనుక దానినెట్లైన నిరోధించుటకు గాంధీమహాత్ముడు పవాసమారంభించెను. అంతట, ఆ సంఘములమధ్య పూనాలో సమాఖ్యజరిగి, అప్పటినుండి హరిజనులయుద్ధరణకు, వారియస్పృశ్యతను నివారించుటకు, సవర్ణ హిందూనాయకులందరు ప్రమాణముచేసిరి. ఈరీతిగ, సర్దారుకూరతవల్లను, భారతీయులలోని విభేదములవల్లను, హరిజన సమస్య ప్రాముఖ్యమువల్లను, సత్కాగ్రహము 1934 నాటికి అంతరించినది.

1934 నవంబరులో కేంద్రశాసనసభఎన్నికలు జరుగవలసియుండెను. అప్పటిదేశస్థితినిబట్టి కాంగ్రెసువారు శాసనసభల ఎన్నికలలో పోటీచేసి, సభలలో పనిగూడ సాగించుట అవసరమని డాక్టరు అన్నామయ్యగారు కొందరునాయకు లభిప్రాయపడిరి. శాసనసభాకార్యమంతగా కార్యకారికాదని గాంధీగారివలె మాలానాలజాదుగారును ఎంచిరి. కాని, ఆయనయు గాంధీమహాత్మునివలె కాంగ్రెసువారు శాసనసభ్యులగుటకంగీకరించెను. అప్పుడు జరిగిన కేంద్రసభ ఎన్నికలలో సామాన్యస్థానమునకు కాంగ్రెసువారు పోటీచేయగా అందుచాలవరకు, కాంగ్రెసు వారుగెల్చిరి.

9. కాంగ్రెసు పార్లమెంటరీబోర్డు.

తరువాత 1935 సం॥లో వచ్చినకొత్తరాజ్యాంగ ప్రకారం, 1937 సం॥ ఆరంభమందు ఆయాప్రాంతములశాసనసభల కెన్నికలుజరిగెను. ఈయెన్నికలలో కాంగ్రెసువారును పార్లొనవలెనని, 1936 ఏప్రిలులో జవాహర్లాలుగారి అధ్యక్షతను లక్నోలోజరిగిన మహాసభలో కాంగ్రెసు తీర్మానించినది. ఆ ప్రకారం దేశమంతటను కాంగ్రెసుసిద్ధాంతముల ప్రచారము నాగించి, తగు అభ్యర్థులను కాంగ్రెసుతరపున నిర్ణయించుటకు కాంగ్రెసుపార్లమెంటరీబోర్డు ఏర్పడినది అందులో అబుల్ కలాం అజాదుగారు నొక ముఖ్యసభ్యులు. మహమ్మదీయులలో అన్ని వర్గములవారికిని ఈ మనయంగు విశేషకారవము; కనుక, ముస్లిములకు సంబంధించు ప్రత్యేకవిషయము లాయననిర్ణయప్రకారమే జరుపనిశ్చయింపబడినది. ఈవిషయమున మూలానా అజాదుగారు ప్రత్యేకకృషిచేరిరి. మహమ్మదీయులలో విద్యయు పరిజ్ఞానమును హిందువులకున్నంతయులేదు. వారికాయాప్రాంతపుభాషల జాతీయపత్రికలజదువు అలవాటులేదు. ముస్లిములలో వివిధపక్షము లేర్పడి కలతలులేకుండుటకు ఒకేజాతీయపక్షమును తానునడపింతునని జనాబు జిన్నాగారప్పుడు ప్రచురించిరి. ఆయన యిదివరలో కొంతకాలము కాంగ్రెసుసభ్యుడైయుండెను. ఆయన ముస్లిములీగుపక్షపు నాయకుడై, దేశమం

దు ఆలీగుతరపున అభ్యర్థుల నియమించెను. ఆయనప్రచురణ నమ్మి ముస్లిములలో అవసరమగుకలతలు లేకుండుటకై, చాల స్థలములలో కాంగ్రెసువారభ్యర్థులబెట్టలేదు; కొన్నిస్థానములకు మాత్రముపెట్టిరి. ఎన్నికలైనమీదట అన్నిప్రాంతాలలోను హిందువుల స్థానములలో చాలవరకు కాంగ్రెసువారేగెల్చిరి. అందువల్లహిందువులధికసంఖ్యగనున్నరీరాష్ట్రములఅసెంబ్లీలలో కాంగ్రెసుకే మెజార్టీయేర్పడినది. (ఆనామలోమాత్రము అడవిజనులుమున్నగువారి ప్రతినిధులుండినందున, అక్కడ మెజార్టీ లేదు). వాటిలో కాంగ్రెసువారు మంత్రిత్వమువహించుప్రశ్న వచ్చినది. కొత్తఆత్మప్రకారం రాష్ట్రాలలోను మంత్రులకు నిజమైన అధికారంలేదు; గవర్నరుగారికిష్టమైనపుడెట్టగావచ్చును; అట్లు సాధారణముగా కల్పించుకోమని జూనులో సర్కారు మాలయిచ్చిరి. కనుక 1937 జూలై నుండి హిందువులుపొచ్చు సంఖ్యగల 6 రాష్ట్రాలలో కాంగ్రెసు మంత్రివర్గము లేర్పడినవి. కాంగ్రెసువా రా రాష్ట్రపాలనలో చాలసమస్యల పరిష్కరింపవలసివచ్చినది. కార్యసంఘసభ్యులగు అహదాగారం మకుతోడ్పడిరి, ముస్లిములవిషయమున అవలంబించుపద్ధతులగూర్చిప్రత్యేక సమస్యలేర్పడినవి. ముస్లిముల కుద్యోగములు, విద్య, సామాన్య భాషనేర్పట, అందులలిపి, అనేకకారణములవల్ల గల్గుసాంఘిక సంఘర్షములు, ఇట్టివాటిచర్చలో మాలానాలిజాదుగారిసలహా కాంగ్రెసుపాలకవర్గముకు అమూల్యమైనది. ఈపాలనపద్ధతిని

సవ్యమార్గమునను ఆయా రాష్ట్రములమధ్య విభేదములేకుండ
ను, సాగింతుటకు ని సభ్యుల పార్లమెంటుకమిటీవి కాంగ్రెసు
కార్యసభవా చేర్పర్చిరి.

అందులో సభ్యులగు, వారు శ్రీనల్లభభాయి పటేలు,
రాజేంద్రప్రసాదు, హూలానా అబుల్ కలాంగారురు. వారు
ముగ్గురును ఆలోచించి కాంగ్రెసుపాలనకు రాష్ట్రీయప్రభుత్వ
ములకు సంబంధించిన చాలముఖ్యసమస్యలను వెంటవెంటనే
పరిష్కరించుచుండిరి. ఇందులో గొప్పపరిష్కారము చాతుర్యమును
కావలెను. మహమ్మదీయ ప్రశంసగల యావత్తువిషయములు
అజాదుగారి సూచనప్రకారమే పరిష్కారమగుటకు నిర్ణయమై
నది. తరువాత, వాయవ్యసరిహద్దురాష్ట్రంలోను అస్సాంలోను
గూడ కాంగ్రెసుమంత్రిత్వ మేర్పడి, అక్కడి ముఖ్యసమస్యల
అజాదుగారే పరిష్కరించుచుండిరి. ఇందుకుతోడు, తక్కినరా
ష్ట్రములలోను హూలానా అజాదుగారికి చాల శ్రమనిచ్చు
కార్యము తగిలినది. ముస్లిములు హెచ్చుచుండిగనున్న తక్కిన
ని రాష్ట్రములలో కాంగ్రెసుమంత్రిత్వములేరు. కాని, అక్కడ
ముస్లిములీగువారురు. హెచ్చుసంఖ్యగ రాలేదు. ఆక్కడ మిశ్ర
తమంత్రివర్గములేర్పడినవి. ఈలోగా ముస్లిములీగు నియంతయ
గు జిన్నాగారు జాతీయభావముల నసలేవదలి, కేవలం సాంఘి
కస్వలాభమునే తమ ఆదర్శముగ పెట్టుకొన్నారు. అందువల్ల
అక్కడపరిస్థితులు క్లిష్టముగ పరిణమించినవి. కాంగ్రెసులోనే

రాష్ట్రపతి మాలానా అజాద్.

కొందరు సాంఘికతత్వపువారుండి హింసాధోరణి చూపుట వల్ల, కేవలం సాంఘికధోరణిగల సంఘసభ్యులు కాంగ్రెసులో నుండకూడదని మాలానా అజాద్ జవాహర్లాలు నెహ్రూ మున్నగు కాంగ్రెసు అధికారులునిర్ణయించిరి. అంతట, యిదివరలో కాంగ్రెసుసభ్యులైన ముస్లింలగుసభ్యులైన చౌదరీఖలీఖిజ్జమాన్ వగైరాలు కాంగ్రెసును విడిచి, శాసనసభలలోను బయటను కాంగ్రెసుకు వ్యతిరేకప్రచార మారంభించిరి. అందు వల్ల మాలానా అజాదుగారు చాల జాగ్రత్తతోను చాతుర్యముతోను వర్తించి, ఆయాప్రాంతములం దేర్పడిన సమస్యల నెంతోయత్నంతో పరిష్కరించుచుండిరి.

10. కాంగ్రెసు అధ్యక్షత.

కాంగ్రెసువారు కొన్ని రాష్ట్రముల పాలించుటచే జనులలో జాతీయత వ్యాపించినది. కాని, కొన్ని బ్రిటిషుపత్రికలును బ్రిటిషు రాజనీతిజ్ఞులును అల్పసంఖ్యాసంఘముల కన్యాయముజరుగుచున్నదని అపవాద మారంభించి, కాంగ్రెసువ్యతిరేకులకు ప్రోత్సాహ మారంభించెను. ప్రత్యేకనియోజకపద్ధతి వల్ల శాసనసభలలోను బయటను సంఘర్షము హెచ్చినది. ఈలోగా కేంద్రప్రభుత్వములో కొత్తచట్టము ప్రకారం ఫెడరల్ (సమిష్టి) పద్ధతిని రాజ్యాంగము మార్చవలసియుండెను. అందుకు ప్రజాశక్తి బలపడి బ్రిటిషుసామ్రాజ్యమును లొంగదీయుటకై ఈదేశమందు హిందూమహమ్మదీయులకు మైత్రికావలసియుండెను. కాని, బ్రిటిషువారు కూటనీతితో కులతత్వపుద్వేషంతోనున్న ముస్లిములీగుకు మద్దతునిచ్చిరి; ఇట్లే స్వదేశసంస్థానములలో కొన్ని హిందువులవని కొన్ని ముస్లిములనని విభేదములు పెట్టిరి; సంస్థానప్రజలకు నామరూపములు లేకుండ, అచ్చట రాజులకు నిరంకుశత్వము ప్రోత్సహించి; వారికే ఫెడరల్ ప్రభుత్వములో సభ్యత్వమిచ్చి, ప్రజాయత్తత నణచివేయజూచిరి. అందువల్ల హిందూముస్లిము సంఘములమధ్య స్నేహము గల్గించి, ముస్లిము ప్రముఖుల అనుమానములు పోగొట్టుటకు రుహగు ముస్లింనాయకుడు ప్రస్తుతం జాతీయమహాసభయగు

కాంగ్రెసు కధ్యక్షుడు కావలెను. అందుకు మాలానా అజాద్ గారే సర్వవిధముల తగినవారు. కనుక, ఆయన 1939 మార్చి లో జరుగు కాంగ్రెసు కధ్యక్షుడుగనుండవలెనని గాంధీమహాత్ముడు వగైరా నాయకులు కోరిరి. కాని, మాలానా అజాద్ గారందుకొప్పుకోలేదు. ఆయన పేరుప్రతిష్ఠలకు ప్రాకులాడడు, సరికదా, తాను ప్రాముఖ్యముకు వచ్చుటకీష్టపడని సౌమ్యుడు, విస్మయము, సాత్వికభావుడు, రాజకీయ కోలాహలములోబడక, ఆత్మసాధనకు, లోకసంస్కృతిపరిశుద్ధికినే నిరంతరము కృషిచేయదలచును. కనుక, ఆమశాని కాంగ్రెసు కీటమునప్పుడు నిరాకరించెను. దేశావశ్యకతనుబట్టి అంగీకరింపవలెనని, కాంగ్రెసు కర్ణధారుడగు గాంధీమహాత్ముడు 1938 ఆఖరున తొందర చేసినను, తనకు స్వస్థముగాలేదని, ప్రస్తుతపు పార్లమెంటరీ కమిటీభారములోనే తనశక్తి వినియోగముకావలెననిచెప్పి, తప్పుకొనెను. అప్పుడాయన అధ్యక్షత కంగీకరించితే, గతసంవత్సరపు దేశస్థితి మరొకరితిగనుండి యుండును. కాని, ఆయన ససేమిరాయని నిరాకరించగా, కాంగ్రెసుకార్యసంఘములో హెచ్చుమంది డా॥ శ్రీ పట్టాభి సీతారామయ్యగారి నధ్యక్షతకు సూచించిరి. అందుకు శ్రీసుభాసబోసు పోటీచేసెను. దేశచౌర్యాగ్రమున కాంగ్రెసులోనే విభేదములు కావేషీలు పెరిగినవి. కొందరు కుడిపక్షము వామపక్షముఅనిపెట్టి, నాయకులపై న అసంతృప్తిగలవారిని చేరదీసిరి. ఆసాలు యెన్నికలో శ్రీ పట్టా.

భిగారికన్న శ్రీ సుభాసభాసుకే హెచ్చువోళ్లు వచ్చుట సంభవించినది. ఇది కొన్నిప్రత్యేకకారణములవల్ల కలిగినది. ఉభయులు దేశసేవకులగు నాయకులే. ఈయెన్నికఫలితము తెలియగనే, గాంధీమహాత్ముడు ఇది తనకే ఓటమియనెను. ఇది గాంధీగారి విచయస్వభావమునే తెల్పును. కాని శ్రీ సుభాసుడు ఆయన అనుచరులుకొందరును నిజముగ ప్రజాభిప్రాయము గాంధీసిద్ధాంతముకు వ్యతిరేకము తమకనుకూలము అని భ్రమించిరి; ఇది అసత్యమని దేశము గాంధీగారినే అనుసరించుచున్నదని, 1939 మార్చిలో జరిగిన కాంగ్రెసుమహాసభలోను, మేనెలలో జరిగిన అఖిలభారత కాంగ్రెసు కమిటీసభలోను తేలినది. సుభాసుగారు తృప్తికరమగు కార్యసభ నేర్పర్చుకోలేక, అధ్యక్షతను వదులుకొనిరి. అప్పుడును మాలానా అజాదుగారధ్యక్షతకు కోరబడిరి. కాని అస్వస్థతవల్ల నిరాకరించిరి; కనుక శ్రీ రాజేంద్రబాబు అధ్యక్షుడైనాడు.

అప్పటినుండి దేశములో క్రమంగా పరిస్థితులువిషమమగుచున్నవి. కాంగ్రెసుకు ముస్లిములీగుకు సమాఖ్య జరుగుటకు చేసిన ప్రయత్నములు శ్రీ జిన్నాగారి పట్టుదలవల్ల విఫలమైనవి. కేంద్రములో ఛాడరలు రాజ్యాంగముపెట్ట సర్కారు యత్నించిరి. దేశీయరాజ్యములలో ప్రజాయత్త ప్రభుత్వములేర్పడి కేంద్రసభలలో సంస్థానములకిచ్చిన స్థానములకు అక్కడి ప్రజాసభలేన్నుకొను ప్రతినిధులే సభ్యులయ్యేయెడల, కొంత

చిక్కువదలును. కాని, అందుకు బ్రిటిషుసర్కారును వారి చేతి కీలుబొమ్మలు స్వార్థపరులునగు సంస్థానరాజులు నొప్పుకోలేదు.

ఈచిక్కు స్థితిలోనే 1939 సెప్టెంబరులో జన్మనిగిని బ్రిటిషు ఫ్రెంచిరాజ్యములకును మహాయుద్ధ మారంభించినది; బ్రిటిషువారు తమబంధుకోటియగు సామ్రాజ్యపు 'హిమిని' యను, రాజ్యములతో ముందుగా సంప్రతించిరి; ఐరిషురాజ్యము తటస్థముగనున్నది; తక్కిన సామ్రాజ్యము జన్మనీతో యుద్ధముకు డిక్లొస్సుది.

ఈకాలంలో, యుద్ధముకు దిగుటవల్ల దేశపుఆర్థికావస్థలు తారుమారై పోవును. కనుక, మనదేశపు ప్రజాప్రతినిధులనుగూడ ముందుగ సంప్రతించుట న్యాయము. కాని, మన దేశము బ్రిటిషువారి నిరంకుశపాలనలో నున్నది. కనుక, సంప్రతించుటలేకుండ, మనదేశమునుగూడ తమతరపున యుద్ధముకు దింపి, ధనజనాదులను యుద్ధయజ్ఞము దాహుతి చేయనారంభించిరి. 'అదేమి'యని కొందరడుగగా, 'మేము పోలండుస్వాతంత్ర్యము నిలువబెట్టి, పిట్లరుచార్జ్యమునుండి దానిని రక్షింపబోదుము; లోకక్షేమముకే ఈయుద్ధము' అనిరి. "అట్లైన, మాకునిష్టమే; జాతుల స్వాతంత్ర్యము మీసామ్రాజ్యములోను ఉండునా ? మాదేశ మిప్పుడు మీ నిరంకుశపాలనలోనుండి నానాబాధల బడుచున్నది. కనుక, ఈయుద్ధాంతముందైన మా దేశముకు ముక్తియండునా ? ఆసంగతి నిప్పుడు తేటపరచి

'పైలె నమస్టుకు మాకధికార మిచ్చినచాలు, మాశక్తికొలది మీకు సాయము చేతుము" అని కాంగ్రెసుకార్యసంఘము నారనిరి. కాని బ్రిటిషుసర్కారు అందుకొప్పుకోలేదు. "పోలండుకై తాముచెప్పు శ్రీరంగనీతులలో కొన్నిటివైనను దానికన్న ఎన్నియోరెట్లు పెద్దవై బాధపడు తమవశములోనున్న యీదేశముకు అనులుచేయలేదు; కనుక, బ్రిటిషువారు తమసామ్రాజ్యబలముకొరకే యీమున్ద మార్గంబించి, మరల నగు కుపయోగించుచున్నారు; కనుక, అందు పట్టానకూడదు" అని కాంగ్రెసుమంత్రివర్గములు పరిపాలనను 1930 అక్టోబరులో వదలుకొన్నవి. దేశములో మరల బ్రిటిషు నిరంకుశత నిరాఘాటముగ సాగుచున్నది. చాలమంది సామ్యవాదులు జాతీయ సేవకులు అరెస్టులను నిర్బంధముల పాలగుచున్నారు.

సామ్రాజ్యపు హింసాత్వము చెలరేగుచున్నది. జాతీయత సరికట్టుటకు అల్పసంఖ్యాసంఘాలను ముస్లిములను కూడ దీసి కాంగ్రెసు వ్యతిరేకులుగజేసి బుజ్జగించుటకు పెద్ద పాతాళ హోమము జరుగుచున్నది. జాతీయవాదు లీపద్ధత్యాహము నెట్లో భేదింపవలెను. కనుక, ఈస్థితిలో ఈ సామ్యకాంగ్రెసు కధ్యక్షుడై ముందు జాతీయకార్యక్రమము నడుపుటకు సర్వ విధములను అబుల్ కలాం గారే తగుని గాంధీగారు సూచించిరి; నాయకులకోరిక నీసారి పూర్వమునాగారు తోసివేయలేకపోయిరి. ఇప్పటి చట్టముప్రకారం మంత్రివర్గముకు రాష్ట్రాలలోను

సంపూర్ణాధికారములేదు. కనుక, కాంగ్రెసువారు మంత్రివర్గము సాగించుట దేశస్వాతంత్ర్యముకు సాధకముకాదని అట్టిసిద్ధిలో తా నధ్యక్షుడగుట ధర్మమని, ఇదివరలో అజాదుగారు భావించిరి. కాని ఇప్పుడు కాంగ్రెసువారు రాజ్యాంగపు మంత్రిత్వము వదలినారు. మరల జాతీయసమరమారంభించవచ్చును. దేశము విషమస్థితిలోనున్నది. కనుక, అధ్యక్షస్థానము కభ్యర్థియగుట కాయన యంగీకరించిరి. 1923 డిశంబరులో కాకినాడ కాంగ్రెసుకు మాలానా మహమ్మదాలీయు, 1927 లో మద్రాసు కాంగ్రెసుకు డాక్టరు అన్నాసీయు, అధ్యక్షులైరి. తరువాత మరల ముస్లిములు అధ్యక్షులు కాలేదు. కనుక ఈసారి మాలానా ఆజాదుగారి నేక కంఠముగ నెన్నుకోదగియుండెను. కాని, ఎం. ఎన్. రాయగారు † పోటీచేసినారు. మాలానాగారు గాంధీపక్షీయులు. రాయగారు ఇదివరలో విప్లవవాదులు, మొదట శాంబువిప్లవములలో బాల్గొని, అంతట అమెరికా, జర్మనీ, నైనా మొదలగు దేశములలో చాల విప్లవముల సాగించిన క్రాంతివాది. ఉభయులును దేశముకు సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యము 'ముఖమల్ ఆజాదీ', కావలెననువారే. అయితే వాణిషారణిలోను నైతికోద్దేశములలోను భేదమున్నది. మాలానాగారు మనోవాక్కాయములనూ అహింసావాది, ఆయన వర్గసమన్వయము నిర్మాణకార్యక్రమము వృద్ధిచేసి, తద్వారా దేశభ్యుత్థ

† పూరాశేరు మానవేంద్రనాథరాయ. ఈయన ఆంధ్రులశేరు నేత్రా నాథశర్మచార్య. ఈయన బంగారీబ్రహ్మణవంశీయుడు.

దయము గల్గింపవలెననుచు; ఆయన నీతికి ఆస్తికతకు ప్రాముఖ్యమిచ్చుచు కాని, రాయ్ గారు పామరజనులకు కూలీలకు రాజకీయంగా తీవ్రోద్దీపనగల్గించి, సమ్మెలు, ప్రతిష్టంభములు సాగించి, సామంతరాజులను జహింవార్లను, కోటిశ్వరులను తొలగించి, వారిఆస్తులను సీదాగా నిర్బంధముగ లాగుకొని, వర్గసంఘర్షముద్వారాక్రాంతిగల్గించి, బ్రిటిషువారినిదేశమునుండి లేవగొట్టవలెనని, పుంజీపతుల తొలగింపవలెనని, వాంఛించుచు; వామపక్షీయుడైనను, కాంగ్రెసు సామ్యవాదపక్షముకు ఈయనకు కొన్ని భేదములున్నవి. ఎక్ష్టెన్షన్ మి, తుదకు ది 15-2-1940 తేదీని అన్నిరాష్ట్రములలో నెన్నిక జరిగి, అన్నిటిలోను మూలానాలిజాదుగారికే హెచ్చువోట్లువచ్చినవి. శ్రీ రాయగారికి మొత్తం 187 వోట్లుమాత్రం కాగా, మూలానాలిజాదుగారికి 1854 వోట్లు వచ్చినవి.

ఇట్లు సుమారు పదిరెట్లు హెచ్చువోట్లతో మూలానాలిజాదుగారు ఈసాలు కాంగ్రెసుఅధ్యక్షులుగ ప్రజలచే నియమింపబడిరి. (బెంగాలు, ఢిల్లీలలోమాత్రం కాంగ్రెసు ప్రతినిధుల యెన్నిక సకాలంలో జరుగనందున వారీయెన్నికలో వోట్లీయలేదు. అక్కడి పాశసభ్యులలో హెచ్చుమంది బోసు పక్షీయులు. తమపక్ష మీయెన్నికలో తటస్థముగనుండునని, శ్రీ సుభాసబోసుగారు ప్రకటించిరి. మరియు వారివోట్లన్నియు రాయగారికిచ్చియుండినను మూలానాగారికే గెలుపుతప్పదు.

ఈయెన్నికవల్ల కొన్ని సంగతులు స్పష్టమైనవి. దేశము గాంధీగారి నాయకత్వమును, అహింసాసిద్ధాంతమును, వర్గసమన్వయమును వరించుచున్నదని తేలినది. వర్గసంఘర్షమును హింసాశత్రువును యీ దేశముకు సరిపడదని, విశేషమైనది. హిందువులు స్వజాత్యభిమానులని, ముస్లిముల కన్యాయము చేతురని కొందరు ముస్లిములు బ్రతిఘటారు ననుట కలదు. అది నిజముకాదని, గుణసామర్థ్యములబట్టి మహమ్మదీయులను హిందువు లాదరించి అధికారమిచ్చుట కభ్యంతరముండదని, వెల్లడిమైనది. కాంగ్రెసుప్రతినిధులలో హిందువులే ముస్లిములు కన్న చాలరెట్లు హెచ్చుమంది. అయినను, హిందువులగు రాయగారికన్న మహమ్మదీయమత నిష్ఠుడగు మాలానా ఆజాద్ గారికే పదిరెట్లు హెచ్చువోట్లువచ్చుట గొప్పవిశేషము. ఎం. ఎన్. రాయగారు అసాధారణ ప్రజ్ఞ వ్యక్తిత్వము ప్రచార శక్తియుగలవారు; ఆయనతో పోటీలో ఆజాదుగారికిట్లు అఖండ జనుముగల్గుటబట్టి రెండుసంఘములమధ్య అసలులో మిత్రత్వమేకలదని వ్యక్తిము. నిర్మాణకార్యక్రమము నాదరించి పోషించు అబుల్ కలాముగారికి వచ్చినవోట్లనుబట్టి దేశముకు నిర్మాణకార్యక్రమమవసరమని ప్రతినిధులు గుర్తించిరనియు చెప్పవచ్చును. రాయగారు కేవలం సాంఖ్యవాది, ఈశ్వర విశ్వాసములేనివాడు, ఆజాదుగారు కేవలం ధార్మికుడు, ఆస్తి కుడు, మహాభక్తుడు; ఈ ఆధ్యాత్మిక భేదమునుబట్టియే జీవిత దృక్పథములను వారిమధ్య భేదము హెచ్చినది.

11. రామఘర్ కాంగ్రెసు.

మనదేశపు జాతీయమహాసభ 1885 లో ఆరంభించినది. ఇప్పటికి 52 కాంగ్రెసు వార్షికసభలు జరిగినవి; ఈసాలుది 53 వది. మనభారతదేశముకు గ్రామములే ప్రాణము; కనుక, గాంధీగారి సలహాప్రకారం 4 ఏండ్లనుండి, కాంగ్రెసుమహాసభ చిన్నగ్రామములలోనే జరుపబడుచున్నది.

మొదటిగ్రామకాంగ్రెసు 1936 సం॥ డిసెంబరులో శ్రీజవాహర్లాగురి అధ్యక్షతను మహారాష్ట్రప్రాంతపు థెయిజ్ పురంలోజరిగినది. రెండవది 1938 ఫిబ్రవరిలో శ్రీ సుభాస బోసు అధ్యక్షతను గుజరాతు ప్రాంతపు హరిపురమందైనది. మూడవది మహాకోసలపు త్రిపురిలో బోసుగారిఅధ్యక్షతను 1939 మార్చిలో నెరవేరినది. ఈ 4 వ గ్రామకాంగ్రెసు రామ ఘరులో మశాలానాఅజాదుగారి అధ్యక్షతను 1940 మార్చి 19, 20 తేదీలలోజరిగినది.

ఈరామఘరు అనే ప్రాంతము బీహారురాష్ట్రపు తూర్పుభాగములోని హజారిబాగుజిల్లాలోనున్న ఛోటానాగ పురసంస్థానములోనిది. దీనిప్రస్తుతపు జమీందారులు రాజా కామాక్షునారాయణసింహుడను క్షత్రియ యువకుడు. రామ ఘరు 17 వ శతాబ్దిలో సీసంస్థానపురాజధానియై గొప్పదగ్గ ముగనుండెను. కాని, తరువాతరాజధాని యిక్కడనుండి

మారగా, ఇప్పుడు చిన్న గ్రామముగనున్నది. ఇది గంగకు దక్షిణ
మగు దామోదరనదీతీరమందున్నది. ఈ ప్రాంతమంతయు
కొండనేల; చుట్టుపట్ల గిరులు అడవులు, దగ్గరనే బాగు అభి
కము వగైరాల గనులునున్నవి. ఈజిల్లాలో నున్నంత ఖనిజ
సంపద మనదేశమందింకెక్కడను లేదని చెప్పవచ్చును. కనుక
పారిశ్రామిక నాయకులగు 'తాతా'గారి వ్యాపారసంఘము
గొప్ప లోహకర్మాగారమును దీనికి కొద్దిమైళ్ళ దూరములో
నున్న 'సాక్షి'లోగట్టినారు. ఆకు గ్రామమిప్పుడా పరిశ్రమ చే లక్ష
జనుల మహానగరమై 'జంషెడ్పూర్' మనబడుచున్నది. ఇంతటి
లోహకర్మాగార మాసియాలోను బ్రిటిషుసామ్రాజ్యములో
గూడ ఇంకెక్కడను లేదట.

ఈరానుఘరుచుట్టు ప్రకృతిదేవిపుష్పగిరివజములనుంచి
నది. ఈప్రదేశము వృక్షములతో కలకలలాడుచు సుందరముగ
శోభిల్లుచుండును. ఇట్టి ప్రకృతివరిస్థితులలో కాంగ్రెసునగరము
నిర్మించి, దానికి 'మర్ఘ్ పూర్' మని పేరుబెట్టిరి.†

మామూలుప్రకారం కాంగ్రెసుకంగముగ గొప్పస్వదేశీ
ప్రదర్శనము పెట్టినారు. ఇందు రకరకములచక్కని ఖదరుబట్టలు

† కాంగ్రెసు నిర్మింప నిర్మించుపురము కొక జాతీయ నాయకుని పేరు
పెట్టుటరివాలు. ఇదివరలో బిహారురాష్ట్రములో మర్ఘ్ పూర్ హాక్ అను గొప్ప
ముస్లిం నాయకుడు జాతీయవాదమై పరిభ్రామించుచుండెను; ఆయన
దేశీయతను గాంచెను. ఆయన కీ పేరు స్మారకము.

చిత్రవిచిత్రముగు చేతిశిల్పపువస్తువులు ప్రేక్షకులరంజింపజేయును, భారతీయప్రజలకు, కళలకు, ఆర్థికసంపన్నతకు నిదర్శనముగనున్నవి. ఈప్రదర్శనమును మార్చి 14 వ తేదీని గాంధీమహాత్ముడు ప్రారంభించెను. “మనదేశమునకు గ్రామములే ప్రాణము. ఖదరువగైరా గ్రామపరిశ్రమలు దేశమందటను అభివృద్ధిపొందవలెను; అప్పుడే దేశముకు నిజమైన ఆర్థికస్వాతంత్ర్యమును రాజనీయస్వాతంత్ర్యమునుగూడ లభించును; కనుక ప్రజాక్షేమము కోరు జనులందరును గ్రామపరిశ్రమలను వృద్ధిచేయుటకు, వాటి నేవాడుటకు, కృషిచేయవలెను. సాంఘికజీవితములో ఖదరువగైరా గ్రామపరిశ్రమలకే ప్రాముఖ్యముండవలెను.” అని మృగమధురవచనములతో ఆయన ఉద్బోధించినారు.

మరునాడు (15-3-40 తేదీని) ఉదయముకు భావిరాష్ట్రప్రతిమగు మౌలానా అజాదుగా రితరనాయకులతో కలసి కలకత్తానుండి దిగుచేసిరి. వెంటనే స్టేషనునుండి ఆయనను అప్పటిరాష్ట్రప్రతిమగు శ్రీరాజేంద్రప్రసాదుగారిని మయూరరథములో నెక్కించిరి. పలురంగుల మనోహరముగు పుష్పవృక్షములమధ్య సూర్యనిస్వర్ణకాంతి ప్రసరించుచుండ మూడు మైళ్ళును ఉత్సవము జరులకానందకరమైనది. నాయకులు, ప్రతినిధులు వాలంటీర్లు, ప్రేక్షకులు, ఆస్రాతపు ఆదిమజనులు, ఇట్టి వివిధవీతుల స్త్రీపురుషులతో నాకుటీరనగరము నిండిపోయినది. ఈసారి మౌలానాగారి అధ్యక్షత హిందూముస్లిము మైత్రికి

స్వాతంత్ర్యసాధనకు శుభసూచకము; మొగలులకాలపు శిల్పకళ యాన్నత్యమును దెల్పుగోపురముతో ముఖద్వారము నిర్మించిరి. మనదేశమందేగాక లోకమంతటాలో ఉత్తనుప్రభువై లోకోత్తరపాలకుడై సర్వమాన్యుడై అహింసావ్యాపకుడైన అశోకచక్రవర్తిని స్తంభమును స్థాపింపజేయు శిలాస్తంభము. కాంగ్రెసురంగము కలంకారమై, భారతీయసంస్కృతికిని జాతీయాభివృద్ధికిని అహింసాధైర్యములే మూలాధారములని స్ఫురింపజేయుచుండెను. ముఖద్వారమువద్ద 30 అడుగుల యెత్తున సుందరముగ నిర్మించిన ఆశిలాస్తంభపు అగ్రమున గొప్పజాతీయధ్వజమును నిలువబెట్టి, దానిపైన 19-3-1940 తేది ఉదయమున శ్రీ మాలానా అబుల్ కలాంగారు జాతీయ పతాకమును ప్రతిష్ఠించిరి, అప్పుడు నెహ్రూ, పటేల్, పట్టాభి మున్నగు తక్కిననాయకులు పదివేలజనము వచ్చియుండ వందే మాతరం గీతమును ఝండాగీతమును పాడినమీదట, జాతీయ ధ్వజపు ప్రాముఖ్యము, దానిఆదర్శచిహ్నమును గూర్చి, సముచితముగ శ్రీ మాలానాగారు ఉపన్యసించిరి.

కాని, మహాసభ సాయంకాలముకూడు వేళకుముందే ఆకాశము మేఘవృతమై ఉరుములు మెరుపులు ప్రత్యక్షమైనవి. కుంభవృష్టిగల్గి సభాస్థలి జలమయమైనది. సాయంసంధ్యలో విశ్రులచే గీర్తింపపడు వరుణదేవు డిట్లు వర్షరూపముగ సభ్యులకు ప్రత్యక్షమగుటవిచిత్రము. రానున్నసంఘర్షమునిదిసూచించును,

ప్రతినిధుల యోగిమి నీశ్వరు డిట్లు పరీక్షించెననికొందరియూహ. ఇట్లు సకాలముకు సమావేశము జరుగకున్నను, పిమ్మట సభ సాగించిరి. సూక్ష్మముగ తమస్వాగతోపన్యాసము నిచ్చుచు. “ఈసారి కాంగ్రెసు జరిగించు బీహారురాష్ట్రము ఆరంభమందు విదేహరాజ్యము, తరువాత జరాసంధుని మగధరాజ్యము; ఇందే, బుద్ధమహావీరు లవతరించి, వారును వారిముఖ్యశిష్యులును ఈప్రాంతమును పవిత్రముచేసిరి. ఈప్రాంతమందు పూర్వము ప్రజాస్వామ్యపురాజ్యములుండును. తరువాత మగధసామ్రాజ్యమువెలసెను. భౌతికసంపత్తులను మాప్రాంత మితరప్రాంతములకన్న గొప్పది. ఆధునికకాలమందును గాంధీమహాత్ముడు మనదేశమందు మొదటి సత్యాగ్రహము నీరాష్ట్రమందే సాగించి, జయమొందెను. కాంగ్రెసువారు విధించుకార్యక్రమము సాగించుటకు మేము సంసిద్ధులము. ప్రజాప్రతినిధులలో ఐకమత్యము, శ్రద్ధ, క్రమశిక్షణయుంటే, తమసంస్కృతిని గర్వించుకొంటే, అట్టివారి నెవరును జయింపలేరని పూర్వము బుద్ధదేవు డీప్రాంతములోచేసినఉపదేశమునేటికిని వర్తింతును.” అని శ్రీరాజేంద్రప్రసాదుగారు హెచ్చరించిరి.

అంతట అధ్యక్షుడగు శ్రీ మకాలానాలజాదుగారు నట్లే హిందుస్తానిలో తామువ్రాసిన అధ్యక్షవక్తృత్వము మహాసభలో సూక్ష్మముగ వినిపించిరి. యుద్ధమారంభించినప్పటినుండి బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారికి కాంగ్రెసుకు జరిగినచర్చను క్రోడీకరించి,

మనదేశముకు సంపూర్ణ స్వరాజ్యమే అవసరమని, అందుకు నిర్మాణకార్యక్రమము అహింసాయుద్ధమునే సాధనములని, సాంఘిక కలహములవల్ల అన్ని సంఘములకును నష్టముకలుగుచున్నదని ముస్లిము సంస్కృతి వృద్ధికిని జాతీయతయే మార్గమని, చక్కని హేతువాదముతో నిరూపించిరి. †

ఆయుషన్యాసము జనులందరిని, ముఖ్యముగ మహమ్మదీయులందరిని, దేశ సేవకు ప్రేరేపించుచు, శ్రీ మౌలానాగారి కార్యదీక్షకు, ఉదార భావముకు, నిదర్శనమైయున్నది.

ఈసారి కాంగ్రెసులో ఒకే ముఖ్యమైన తీర్మానము చేసినారు. “భారతీయులకు సంపూర్ణ స్వరాజ్యమే పరమావధి. ప్రస్తుతము యూరపులో జగుగు యుద్ధముకు (1914 లోని యుద్ధమువలె) తమ సామ్రాజ్యమును బలపర్చుకొనుటే బ్రిటిషువారి ముఖ్య దేశము. అహింసాపద్ధతిని పోరి స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుకొనుటకు భారతీయులు సిద్ధమై నిర్మాణకార్యక్రమము నింకను సాగించవలెను. గాంధీమహాత్ముడు చూపుమార్గ మనుసరించవలెను.” అని దీనిసారాంశము. ఈతీర్మానమును శ్రీ జవాహర్లాలు నెస్రూగాగా రుపపాదించగా శ్రీ కృపాలిసింగారు సమర్థించిరి. మరునా డాదయమున జండాచౌకు నెదుట ఏబదివేలజనుల యెనుట మహాసభ జరిగినది. సవరణలన్నియుపోయి, అసలు

† ఆయుధ్యక్షోపన్యాసపుసారము తెలుగులో యిందలి తుది యధ్యాయమం దీయఁబడినది.

తీర్మానము అత్యధికులగు ప్రతినిధులచే నంగీకరింపబడినది. అంతట గాంధీమహాత్ముడు క్రమశిక్షణ కార్యదీక్షకలిగి, ఇంకను చురుకుగ నిర్మాణకార్యక్రమము సాగింపుడని, అట్లు దేశము త్వరలో తమూరుకావలెనని, ఆమీదనే సత్యాగ్రహము వీలగునని, ప్రోత్సహించెను. పిమ్మట, అధ్యక్షులగు మౌలానా గారు గాంధీమహాత్ముడు సూచించుప్రకారము జనులందరు నాచరించవలెనని హెచ్చరికతో సభను పూర్తిచేసినారు.

12. ఆజాదుగారి స్వభావము.

మాలానాఅజాదుగారిప్పుడు 52 ఏండ్ల వయస్సువారు. ఈయన అసలు దృఢశరీరులు, ఆరోగ్యవంతులు; అయినను నిరంతరవిద్యావ్యాసంగి కార్యదీక్షాపరులు, చాలసారులు జైలులో బాధపడినవారు. కనుక, ఇటీవల కొంచె మనారోగ్యముగ నున్నారు. ఈయనకు చక్కని ముఖవర్చస్సుకలదు.

ఈయనస్వభావమునుగూర్చి యిదివరలో కొంత చెప్పబడినది. ఈయన యెవరిని యెప్పుడును బాధించియు దూషించియు యెరుగరు. ఈయన సర్వమాన్యుడు. మనోవాక్కాయములందు కేవలం అహింసాపరుడు; తనను సమీపించువారి కెప్పుడును మంచినలహాలిచ్చి ప్రోత్సహించి, సహాయము చేయుటే ఆయనకు పరమసంతోషము. ఆయన వేషభాషలును కేవలం నిరాశంబరముగనుండును. సత్యశౌచముల నాయన జాగ్రత్తతో మతధర్మమువలె నిర్వర్తించును. మాలానాగారు మహావిద్వాంసుడు; ఈదేశమందేగాక, ఈజ్జు అరేబియా ఇరాను వగైరా ముస్లిముదేశములంతటను ఈయన ప్రఖ్యాతి అపారము. ఈయనతండ్రియగు మాలానామహమ్మదు ఖైరులుద్దీనుసాహెబుగారు గొప్ప థార్మికుడై అరబ్బీలో ప్రసిద్ధ గ్రంథలేఖకుడై 1908 లో క్రిశ్చేషుడాయెను. పితామహుడగు మాలానామహమ్మదు మునవరులుద్దీనుగారు గొప్ప మతగురువు.

ఇట్టి పండితవంశపు అబుల్ కలాంగారు విద్వాంసుడు, ధార్మికుడు నగుట సహజమే † ధార్మికసేవకు జాతీయసేవకు సమన్వయముచేయుట ఆయన జీవితపు ప్రత్యేకవిశేషము. తనపత్రికలద్వారాను, స్వయంగా యువకులకు బోధించియు. జాతీయోత్సాహము నాయన మనదేశంలోను ముస్లిముదేశాలన్నిటిలోను వృద్ధిచేయించినారు; పటుత్వముగల్గి భావాన్వితమగు నవ్యశైలిని సృజించి, హిందూస్తానీ రచనలో విప్లవకర్తయై, లేఖకులకు మార్గదర్శకుడై నాడు. అరబ్బీపారసీలలోను ఈయన గొప్పగ్రంథకర్త. మాలానాగారు షానియేగాక కర్మపరుడు; ఉదయం 5 గంటలకేలేచి, సకాలముకు తనకార్యములెప్పుడును నిర్వహించుకొనుచు. ఈయన మహాధార్మికుడు, నాయకులలో ఇంతటి మతనిష్ఠ, ధార్మికత్వము, నిశ్చలభక్తిగలవారు, మతగ్రంథములందు అపారపాండిత్యముగలవారు అరుదు. మహమ్మదీయమతవిషయములగుర్చిసంప్రదాయచర్యలలోను, కురాను షారియతు వాక్యార్థనిర్ణయములోను అన్నిదేశాలవారును మాలానాఅబుల్ కలాంగారిఅభిప్రాయము ప్రమాణముగ నెంచుదురు. అన్నిదేశములనుండి సందేహపువిషయముల తీర్మానము కీయనకు తెలుపుచుందురు.

మాలానాఅజాదుగారి కెందరో ముస్లిములు ప్రత్యేక శిష్యులు. సాలీనా 'ఈద్' ఉత్సవములలో కలకత్తాలో జరుపు

† అజాదుగారి పూర్తిపేరు అబుల్ కలాం ఫిరోజ్ బక్స్ అహమ్మదు మహియుద్దీన్; కాని సంగ్రహనామమే వాడుకలోపన్నది.

ప్రార్థన లీయనయే జరిగించును. ఈయనను ముఖ్య 'ఇమాము' (అనగా స్థానాచార్యులు)గా ముస్లిములందరు నేర్పర్చుకొన్నారు. ఈయన వక్తృత్వ అద్భుతమైనది. ఆయన శైలిలో భావగుంధనము, విషయచర్చ, కార్యకారణ సమన్వయము ఉత్సాహశక్తి వాగ్ధోరణి, మనోహరమై, శ్రోతలను స్తంభితులుగజేయును. కనుక, ఈయన యుపన్యాసమునకు జనులు వేరవేలుగజేరి, కిక్కిరిసియుండురు. కాని, ఈయన వీలై సంతవరకు మిత్రులమధ్య చర్చల కిష్టపడును, మహాసభలలో నుపన్యాసముల తప్పించుకొనజూచును.

ఆజాదుగారి జాతీయతనిష్కలంకము. 'ఆజాదు'అను పేరు అరబ్బీలో స్వతంత్రుడను అర్థమిచ్చుచున్నదా! అది ఆయన కన్నివిధములను సార్థకము. మతవిషయములందాయన గొప్ప సంస్కర్త. ఇస్లాములోని అసలుప్రమాణగ్రంథముల వ్యాఖ్యానముద్వారా అందలి పరిశుద్ధసిద్ధాంతముకు రామమోహన దయానంద వివేకానందాదులు చేసినరీతి సేవచేసెను. ఆభావములను జనులలో వ్యాపింపజేయుటకాయన చేసినంతకృషి నింకెవరును చేయలేదు. ఉపనిషత్తులలోను భగవద్గీతభాగవతము లోగల సిద్ధాంతములు కురానులో నున్నట్లయిన ఋజువుచేసినాడు. ఢిల్లీలోని 'జమయతుల్ ఉలేమాహింకు' ముస్లిం మత సంఘములన్నిటిలో గొప్పది. అది హిందువులకున్న భారత ధర్మ మహామండలివంటిది. కాని, దానివలెగాక, ఉలేమా

సంఘము ఉదారమై ధర్మపరిశుద్ధికి జాతీయక్షేమముకై కృషి చేయుచు, హీనజరుల నుద్ధరించయత్నించుచున్నది. ఇందుకు చాల వరుకు సూలాలానా అజాదుగారే కారకులు. ఇప్పటికిని జమయ తుల్ ఉలేమా వారి కార్యక్రమము అజాదుగారి సలహాల ననుసరించి జరుగుచు

అబుల్ కలాంగారు బాల్యమందే విద్యాంసుడు ప్రాజ్ఞుడనై నంపన, యువకుడుగనున్నప్పుడే ఆయన అఖిలభారత ముస్లిములీగు కథ్యక్షుడై నాడు. ఖిలాఫతు చర్చలకురు ఆలీ సోదరులతో బాటు ఆయన నాయకత్వము వహించెను. అప్పుడు చాలమంది ముస్లిములు జాతీయవాదులగుస్లామాయన చేయగల్గెను. కాని తరువాత దానిని ముస్లిములలో పుంజీపతులు, జమీందారులు, సాంస్థానికపతులు, మితవాదులందరును, వశపర్చుకొనిరి. ఆలీసోదరులు జిన్నావద్దై రారు కాంగ్రెసునుండి విడిపోయి, కేవలము సాంఘికతత్వము ప్రచారముచేయుచు, విభేదములకు కారకులైరి. అప్పు డాజాదుగారు ముస్లిములీగుతో సంబంధము వదలుకొని; దేశము విదేశాధికారమునుండి విడుదలయైనప్పుడే, భారతసంఘము బాగుపడును; సాంఘికంగాను ధార్మికంగాను మనకున్నతిగల్గును; ఈసూత్రము హిందువులకే గాక ఈదేశపు ముస్లిములకును వర్తించునని ఆయన నిదర్శనములతో కనబర్చినారు. ఇంజేకాక, లోకమంతటి ముస్లిముప్రజలు బాగుపడి వృద్ధిచుగుటకు ఇక్కడి ముస్లిములు జాతీయవాదులు

కావలెనని ఆయనవాదము. ఈజిప్టు, ఇరాకు, పారసీకమువనై
రా ముఖ్యముస్లిం దేశములపైన బ్రిటిషువారి ఆర్థికరాజకీయ
ప్రాబల్యము చాలహెచ్చుగనున్నది; ఇది సాలీనా యింకను
హెచ్చుచున్నది. బ్రిటిషుసామ్రాజ్యమును భల్లూకపుపట్టునుండి
ముస్లిముదేశములను విడిపించుటకును భారతీయముస్లిములు
సహకారముచేయవలెను. భారతదేశము స్వతంత్రమై బ్రిటిషు
సామ్రాజ్యమునుండి విడినప్పుడే, బ్రిటిషువారి ప్రాబల్యము
తగ్గును. అట్లు సామ్రాజ్యపు విపరీతబలము తగ్గినప్పుడే, ముస్లి
మురాజ్యములు ధైర్యవంతులై, బ్రిటిషుప్రభుత్వపు అన్యాయ
పుషరతుల నిరాకరింపగలరు. అప్పుడే ముస్లిములందరికి నిజ
మగు స్వేచ్ఛయుండును.

మానవసోదరత్వమును దేశభక్తిని, ప్రజాసేవను జను
లలో వ్యాపింపజేయుట కాయన యెప్పుడును కృషిచేయుచుం
డును. ముస్లిములలో నిట్టిభావముగ్గులుట మనదేశక్షేమము
కత్యవసరము. కనుక, ఆకృషికాయన దీక్షవహించి, అందుకు
నిరాడంబరముగ యత్నించుచుండును. జిన్నావద్దే రాలను జాతీ
యతవైపుకు త్రిప్పుటకాయన లోంగోపున నెంతయో ప్రయ
త్నించిన్నారు. కాని, సాంఘికైక్యమును జిన్నాగారుకలసి రాక,
తుదకు ప్రభుత్వమువారి యాకర్షణములకులోనై, గర్వయై, విక
టించుట జనులకు తెలిసియేయున్నది. కాని ఇప్పుడు అజాదు
గారి కృషివల్ల జాతీయవాదులైన ముస్లింవర్గములును చాల

యున్నవి. కాంగ్రెసులోనే వేలకొలది ముస్లిములున్నారు; పైగా, జమశుతుల్-ఉలేమా-హింద్, అహరారులు, అఖిల భారతషయాసంఘము, మెమనుమహాసంఘము, ఇట్టివెన్నియో అబుల్ కలాముగారి నాయకత్వముచు బోధలను అనుకరించుచు. అనగా జాతీయముస్లిము పక్షములన్నిటికిని అబుల్ కలాంగాశే మార్గదర్శకుడగు నేత. జాతీయముస్లిముల మహాసభ నొక దానిని త్వరలోనే శ్రీమాలానా అజాదుగారి అధ్యక్షతను ఢిల్లీలో జరిపించుటకు కృషిజరుగుచున్నది.

అబుల్ కలాంగారు మహాత్యాగి; ఆయన సుమారు 20 ఏండ్లనుండి కాంగ్రెసు వర్కింగుకమిటీ సభ్యుడై, సదా దేశ సేనాపరుడైయున్నాడు. ఆయన తలచుకొని యొప్పుకొంటే, జిన్నాప్రభృతులాయనను తమపక్షపు ప్రముఖుడుగజేయుదురు. నిజాంపాలువగైరా నబాబు లాయనను గౌరవించియుందురు. శ్రీమంతులాయనను కుబేరునిగ జేయగలరు. సర్కారువారాయనకు గౌరవవిరుదములను మహూద్యోగములను ఇచ్చి సత్కరింతురు. కాని, పవిత్రమగు తనసిద్ధాంతముల మానుకొనుట కాయన యెన్నడును ఒప్పుకోడు. ఆయన బీదవాడు, కాని ద్రవ్యాశలేకుండ దర్జినారాయణసేవయే మహాధర్మముగ నెంచుకొని, మహాత్ముని కుడిభుజముగ మానవసేవచేయుచు న్నాడు. ఆధ్యాత్మికమోక్షమును రాజకీయమోక్షముగూడ జనులందరికి సిద్ధింపజేయుటకే, దనజీవితసర్వస్వ మర్పించుచున్నాడు.

అజాదుగారు ఆయాసంఘములమధ్య సమన్వయము చేయుటలో నేర్పరి. 1923 సం॥ ఢిల్లీ-స్పెషలు కాంగ్రెసులో స్వరాజస్థపక్షముకు, గాంధీపక్షముకు, రాజీద్వారా సమన్వయము చేసెను. 1939 సం॥ త్రిపురీ కాంగ్రెసులో అధ్యక్షుడగు శ్రీ సుభా సభాసుగారు జబ్బుపడి, అవశుడై యుండెను. అప్పుడు గాంధీపక్షముకు కాంగ్రెసుసామ్యవాదిపక్షముకు మధ్య సమన్వయించి, ఆమహాసభనంతను అధ్యక్షుని ప్రతినిధిగ అజాదుగారే నడిపినారు. లక్నోలో షయాసన్నీలమధ్య ముస్లింగంఠపఠన సంప్రదాయముగూర్చి చాలనెలలు తీవ్రకలహము కల్గినది. ఆసమస్యను తక్కిన ముస్లిమునాయకు లెవరును పరిష్కరించలేకపోయిరి. అంతట ఉభయపక్షములకోరికపైన మాలానా అజాదుగారే ఆసమస్యను నేర్పుతోను శాంతముతోను పరిష్కరించినారు. ఇటీవల, పంజాబు కాంగ్రెసుసంఘపుపక్షములమధ్య చిరకాలముగనున్న తగువుల నాయన రాజీచేసి, మైత్రి గల్గించినారు. ఇట్లే, బెంగాలులోను ఇంకా యితరప్రాంతాలలోను కలుగు కలహములను నివారించుచున్నారు. హిందూముస్లిములమధ్య మైత్రియొంటే ఆయనకు పరమప్రీతి. హిందూమహాసభ 'సుద్ధి' సంఘటన కార్యములు, ముస్లిములీగు 'తంజీమ్, తల్లిగు, కార్యములు, చేయుచు తరుచు పరస్పరం డీకొనుచున్నవి. వీటి అన్నిటికి బదులు 'జాతీయసంఘటనమే' ప్రశస్తమని ఆయన బోధించియున్నాడు.

13. అధ్యక్షోపన్యాసము.

[రామఘరుకాంత్ గెసులో 19-3-40 తేదీని జరిగిన
మూలనానాజాదుగారి అధ్యక్షోపన్యాసపు సారమీక్షింప
నీయబడినది.]

లోగడస్థితి.

1923 లో, ఈజాతీయమహాసభకు మీరు నన్నధ్యక్షునిగజేసియుండిరి; 17 ఏండ్లలోనే మరలచేసినారు. ఇప్పుడు లోకము తీవ్రంగా మారుచున్నది. ఈ 17 ఏండ్లలో ఎన్నియో అంచెలుదాటినాము. కొన్నిచోట్ల ఆగినాము, కాని ఎక్కడను అసలేనిల్చిపోలేదు; మనము పరిస్థితులలో చిక్కుకోలేదు; ఈప్రయాణంలో హానివృద్ధి లేవినచ్చినను, మనగమ్యమువై పేదృప్తిపెట్టుకొన్నాము. ఎన్నడూ సందేహించలేదు. మన కెన్నియో కష్టములేర్పడి, ఒకప్పుడు నడక మందగించినా, ముందుకే పోవుచున్నాము.

1923 లో, మనగమ్యమెంతో దూరమైనట్లుతోచి, అదృశ్యముగనుండినది; ఇప్పుడో, సరిగాచూచితే, దగ్గరనే కనబడుచున్నది. అయితే, ప్రస్తుతం మనయాత్రలో దగ్గరయైనకొలది పోరాటపుచిక్కులు హెచ్చుచున్నవి. యుక్తమార్గమున నడచితే గమ్యముచేరుదుము; తప్పుదారిబట్టితిమా, కొత్తచిక్కులలోబడుదుము. ఇట్టి క్లిష్టస్థితిలోనమ్మికయుంచి నాకీగౌరవపద

వినిచ్చినందుకు మీకు కృతజ్ఞుడను. ముందు నా బాధ్యత నిర్వహించుటలో మీరు మందరి సాయము కోరుచున్నాను.

నాజీ ఫాసిస్టు పక్షములు.

ఇక, 3-9-1939 తేదీని యుద్ధములో దిగిన మీదట మన మవలంబించిన చర్య యెట్టిది? దానిచే నిప్పు డేస్థితిలో నున్నాము? ఇదే యిప్పుడు మనము ఖ్యసమస్య. 1936 లో లక్నో కాంగ్రెసులో అంతర్జాతీయస్థితిని గూర్చి గొప్ప తీర్మానము జేసితిమి. తరువాత సాలీనా కాంగ్రెసు వారట్టి భావము నే ప్రతిపాదించుచున్నారు. ప్రపంచమంది పుడెన్నియో ముఖ్యవృత్తాంతములు జరుగుచున్నవి. అన్యోన్య సామీప్యము హెచ్చినది. ఒక ప్రాంతపు భావతరంగములు వెంటనే లోకమంతటను వ్యాపించును. విదేశస్థితి వల్ల మనలోను, అట్లే మనచర్యల వల్ల విదేశాలలోను, పరిణామము కలుగుచుండును. కనుకనే ప్రజాతంత్రతను వ్యక్తి స్వేచ్ఛను నిరోధించు 'ఫాసిజము'ను 'నాజీజము'ను మన తీర్మానాలలో ఖండించియున్నాము. ఈ రెండు ఉద్యమాలు దినదిన వృద్ధి జెంది లోకక్షేమముకు భంగకరమగుచున్నట్లు తోచియే, వీటిని నిరోధించు ప్రజాతంత్రతాదులపైన మన సానుభూతి నిదివరలో చూపియున్నాము.

సామ్రాజ్యతత్వము.

కాని, ఈ కొత్త యుద్ధమాలకన్న నిజంగా బ్రిటిషు సామ్రాజ్యపు తత్వమే లోకపు జాతుల స్వతంత్ర్యము కెన్నియో రెట్లు

ఎక్కువ హానికరములు. మరియు పై యుద్యమాల్లో నోయిపోయే, బ్రిటిషు సామ్రాజ్య తత్వము మనయింటిని వశపర్చుకొని, మన పై న పెత్తనము సాగించుచున్నది. వారితగువులవల్ల యూరపులో యుద్ధము వచ్చినది. అందులో దాస్యములోనున్న మనము సాయ పడజాలము. మనకు స్వేచ్ఛ యేర్పడినప్పుడే అందునుగూర్చి నిర్ణయించుకోగలము.

‘స్వాతంత్ర్యము మనసహజస్వత్వము; మనకది లేకుండ జేయుచున్న బ్రిటిషు సామ్రాజ్యపు తత్వమింకను తన పూర్వసంప్రదాయ ప్రకారమే వెలుగుచుండుట స్పష్టము. అట్టి సామ్రాజ్య తత్వముకు మనము సాయపడము, అని మన తీర్మానము. 1939 సం. ఆగస్టువరకు ఇట్టి యుద్ధ తీర్మానముల జేసియున్నాము. అంతట సెప్టెంబరులో యుద్ధపు పిడుగు వచ్చిపడినది.

రాజ్యాంగపు చట్టము.

1935 లో కొత్త రాజ్యాంగమును మనకంటగట్టినారు. అప్పుడు మన కేదో యధికారమిచ్చి వేసినట్లు బ్రిటిషు వారు తనమూ మూలు ప్రకారం లోకుల భ్రమ పెట్టినారు. కాంగ్రెసు ఆయన్యాయపు రాజ్యాంగమును నిరాకరించినది. కాని, వెంటనే సంఘర్షణ ము లేకుండ, విశ్రాంతి కై, రాష్ట్రములలో పాలన నొక షరతుపై న సాగించి చూచితిమి. 11 లో 8 రాష్ట్రాలందు కాంగ్రెసు ప్రభుత్వములు చక్కగా పాలించుచుండినవి. అట్లుండట బ్రిటిషు వారికి లాభకరము. మనము నాజీల పద్ధతిని ఖండించియున్నాము.

దొమినియనులు.

అట్టిస్థితిలోను బ్రిటిషువారు తమ ప్రాతపద్ధతులు మానలేదు. సామ్రాజ్యపు దొమినియను ప్రభుత్వములన్నిటితో ముందుగా సంప్రతించిరి; అక్కడి ప్రజాసభలు స్వేచ్ఛతో చచ్చించి, తమ యభిప్రాయము తెల్పినారు. ఇంగ్లండుకు పొరుగు నేయున్న ఐరిషుప్రభుత్వము తామీయుద్ధములో బ్రిటిషువారికి తోడ్పడము, అల్ స్టరు తమకు తృప్తికరంగా పరిష్కరించిన తప్పు తటస్థులగుదుము, అని నిశ్చయించినారు. అయినను బ్రిటనులో నెవరును నోరెత్తలేదు. కాని, బ్రిటిషుసర్కారు మనరాష్ట్ర ప్రభుత్వములను సభలను మాట వరుసకైన పలకరించక, మనదేశ మంతను ఈమహాయుద్ధములోకి దింపివేసినారు. ఇట్లు జరుగు సంగతి ఈదేశీయులకు తెలియనైనలేదు; మనకు త్వరలో దొమినియను స్వత్యంతమాత్ర మిత్తుమన్నారు; కాని అదియై నను ఎప్పుడో వానికి తోచినప్పుడే నట ! తరువాత, బ్రిటిషు సామ్రాజ్యపు తత్వమింకను వెల్లడియైనది.

బ్రిటిషు రాజనీతి.

1914 లో బాల్కన్ ప్రాంతపుమూల నెక్కడో యుద్ధాగ్నిరవ కన్నడగనే, చిన్నజాతులహక్కుల రక్షింపవలె నని బ్రిటిషు ప్రభుత్వము వారిలు కేకలారంభించిరి. పిమ్మట విప్రులు అధ్యక్షుని 14 సంవత్సరాలు వచ్చినవి. వాటిగతి తరువాతనేమై

వది? ఇంగ్లండు ప్రాంసులు జయముతో మదించెను; వారి చర్య
 ఘోరణివల్ల అసహ్యతగల్గి, ఇటలీలో ఘాసిస్తుతత్వము జర్మనీలో
 నాజీతత్వము నేర్పడినవి. నీటిని యంతృపద్ధతీ పశుబలమును
 లోకశాంతికి భంగకరమైనవి. అంతట కొన్ని రాజ్యములు ప్రజా
 యత్తతకు, కొన్ని నియంతృరాజ్యములకు, ఘోషపడసాగినవి.
 ఈరెండుకక్షలమధ్య బ్రిటిషుసామ్రాజ్యము కొంతకాలము
 గోడమీదపిల్లివలెనుండినది. వారిది పైకి ప్రజాయత్తమే.
 బ్రిటిషుసామ్రాజ్యము కెప్పుటికైనను సోవియటురష్యాయే
 ప్రబల ప్రత్యర్థియని, దానికన్న నాజీఘాసిస్తుల రాజ్యములే
 తమకు మంచివని, చేంబల్లేను ప్రభుత్వమువా రెంచినారు.
 బ్రిటిషుప్రభుత్వపుఘోరణి లోపాయికారీగ నియంతృరాజ్యము
 లనే ప్రోత్సహించినవి. అంతట వరుసగా అబిసీనియా, స్పెయిను,
 ఆస్ట్రీయా, డెకోస్ల వేకియా, ఆల్బేనియా ప్రజల స్వాతంత్ర్య
 మడుగంటినది. ఆస్ట్రేచ్చావినాశము బ్రిటిషువారి సందిగ్ధపద్ధతి
 కల్గినదే. అందులఫలితముగ నాజీ జర్మనీ మరీ ప్రబలమైనది. ఇక
 ఊరుకొంటే, దానివల్ల బ్రిటిషుసామ్రాజ్యపుబలముకు భంగము
 కల్గే స్థితివచ్చినది. కనుక, ప్రజాయత్తత రక్షణకని ప్రకటిం
 చుచు, బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారు యుద్ధముకు దిగినారు. ఈ
 పశుబలపు పోటీప్రదర్శనము లోకకంటకమైనది; బ్రిటిషువారు
 చెప్పే స్వాతంత్ర్యరక్షణపు పాటలనుమాత్రం లోకులందరు
 ఆతురతతో విన్నారు.

కాంగ్రెసువారి ప్రశ్న.

3-9-1939 తేదీని బ్రిటిషువారు యుద్ధం ప్రకటించినారు; 7-9-39 తేదీనే కాంగ్రెసుకార్యసంఘంవారు వాద్ధాలో ఈవిషయం చర్చించినారు. ఇట్టిస్థితిలో వారు వెంటనే చర్యతీసుకొన్నను తప్పులేదు. అయినను, కాంగ్రెసు అధికారులు స్థితిగతులన్నీ నిదానముతో ఆలోచించినారు; ఈయుద్ధము సాగించుటెందుకు? ఇందు బ్రిటిషువారిఉద్దేశమెట్టిది? అది తెలిసినప్పుడే ఈసాగించు యుద్ధము మనకూ లోకముకూ షేనుకరమగునో కాదో తేలును. యుద్ధమెప్పుడును వినాశకము, ఘోరము. స్వాతంత్ర్యము, ప్రజాయత్తత, శాంతియు లోకముకు సిద్ధించుటకే ఈయుద్ధముచేయుట నిజమైతే, అవి మనకును వర్తింపవలెగదా. కనుక, ఆయుద్దేశముల స్పష్టపర్చుమని వర్కింగుకమిటీ (=కాంగ్రెసుకార్యసంఘం) 14-9-40 తేదీని విపులమగు తీర్మానమును ప్రచురించినది. ఇందలికోరిక న్యాయ్యము, నిరాక్షేపణీయము. ఈప్రశ్నను మనమే యెత్తినను, ఇది అన్యాయములతో బాధపడు మానవజాతికంతకూ కావలసినది. 25 ఏండ్లక్రిందట ఘోరయుద్ధముసాగి లోకమంతా పెద్ద నరకకూపమైనది. ఇప్పుడంతకన్న ఘోరనరకముకు ప్రయత్నము జరుగుచున్నది. 'చిన్నజాతుల స్వాతంత్ర్యం, సమిప్తి భద్రత, స్వయం నిర్ణయం, నిరాయుధత్వం, జాతి సమితి, అంతర్జాతీయ పరిష్కారం' ఇట్టిపెద్దమాటల ప్రచారంవల్ల లోకులు సమ్మో

హితులై నారు. కాని. ఫలితమేమైనది? అంతయు స్వప్నమువలె, అబద్ధమైనది. మరలక్షోభ యారంభించినది. పెనుకటి యనుభవమునుబట్టియైనను జ్ఞానముదెచ్చుకోక, కళ్ళుమూసుకొని మనము మహాప్రళయపు వినాశములో బడవలసినదేనా?

బ్రిటిషువారి జబాబు.

కాంగ్రెసువారిప్రశ్నకు బ్రిటిషుసర్కారు కొన్నిజబాబులిచ్చినారు. ఏటిలో మొదటి ది 17-10-1939 తేదీని వైస్రాయి గారు ప్రచురించినది. ఇది అయోమయశైలిలోనున్నది. ఈ దీర్ఘప్రచురణను పరిశీలించితే సర్కారు ఘోరణి కొంచెం వ్యక్తమైనది. వారియుద్ధోద్దేశములు తెలియుటకు బ్రిటిషుప్రధానిగారిచ్చినయుపన్యాసం చూడవలెనట! తీరాదానినికూడా విమర్శించగా, అందులో యూరపుశాంతియు అంతర్జాతీయ సంబంధాల సరిపెట్టుటయు నేయున్నవి. అందులో 'స్వాతంత్ర్యము ప్రజాయత్తత' ప్రశంసయేలేదు. ఇక మనదేశంవిషయమై, 1919 సం॥పు చట్టపు పీఠికలో చెప్పిన ఉద్దేశమే 1935 సం॥పు చట్టములోను ఉంచి, దానినే ఖాయపర్చినా మన్నారు. ఇప్పటికీ అదేపద్ధతియట! అంతకన్న అందులో విశేషములేదు.

అంతట కాంగ్రెసు కార్యసమితివారు 21-10-39 తేదీని మరల సమావేశమైనారు. వైస్రాయిగారిచ్చిన పై జబాబు కేవలం అసంతృప్తికరమని స్పష్టమే; కనుక ముందుచర్య తేల్చక తప్పలేదు. 'ఈయుద్ధములో బ్రిటనుకు చేసే సహాయం బ్రిటిషు

సామ్రాజ్యమును మరింత బలపర్చును. అది కాంగ్రెసు ఉద్దేశముకు విరుద్ధము. కాంగ్రెసు సామ్రాజ్యతత్వమును నిరోధించును; కనుక, అందుకై, కాంగ్రెసు మంత్రులందరు 'రాజీనామా'నియవలెను' అని కార్యసమితి తీర్మానించినది. ఆ ప్రకారమంత్రులు రాజీనిచ్చినారు. తరువాత కొన్ని సంగతులు జరిగినవి. రాజ్యపతినిధికి గాంధీమహాత్మునికి సంభాషణలు జరిగినవి. తుదకు వైస్రాయి గారు 5-2-40 తేదీ ప్రచురణ చేసినారు. 'పరిస్థితులబట్టి వీలై నంత త్వరలోనే ఈ దేశముకు సోమినియను హక్కునియవలెనని బ్రిటిషుసర్కారు సంకల్పము; అయితే రాబోవు రాజ్యాంగమును భావిస్థితిని ఇక్కడి యెన్నిక ప్రతినిధుల ద్వారా ఈ దేశ మే (ఇతరుల యాటంకము లేకుండ) నిర్ణయించుకొనుటకు తాము పుష్కలముగా ఆయన అంకులో నన్నారు. అసగా మనదేశముకు స్వయంనిర్ణయపు హక్కు ఉన్నదని బ్రిటను ఒప్పుకోదన్నమాట.

'ప్రజాయత్తత, స్వాతంత్ర్యము' అని ఈనాలుగేండ్లు ప్రతిఘటించి రాజనీతిజ్ఞులు చెవులు గింగురుమనునట్లరచుచున్నారు. కాని, క్రియలో అవిలేవు. మనదేశ మీసంగతి ఎత్తగానే, స్వాతంత్ర్యవసరము యూరపుకేసని వారు తేల్చివేసినారు. ఆసియా ఆఫ్రికాల జనుల ప్రశంస దేకూడదట. చేంబరేనుగా శిభావమును 24-2-40 తేదీని బర్మింగ్హాము వక్రతలోనింకను స్పష్టపర్చినారు. ఈ బ్రిటిషుమంత్రులు చెప్పినవి గత 200 ఏండ్లనుండి యూరపురాజ్యము లన్నిటికినున్న మనోభావ

ములను తెల్పును. 18 వ 19 వ శతాబ్దాలలో వ్యక్తులకు జన సంఘములకు స్వాతంత్ర్య ముండవలెనని నిర్దేశించిన సూత్రములన్నిటిని యూరపియనుజాతులకు మాత్రమే వర్తింపజేయుట, అందును క్రైస్తవజాతులకే ఆలాభమిచ్చుట, వారి సంకల్పము. ఇప్పుడు ఈ 20 వ శతాబ్దిమధ్యను చూడగా, గత శతాబ్దిలో చెప్పినవి చేసినవి అంతయు పూర్వకాలచరిత్రయై మాయమైనట్లు తోచుచు. మానవత్వ ముండవలెనను ప్రచురణ మాత్ర మింకను చోలేదు.

మన జాతీయ స్వత్వముగూర్చి బ్రిటిషు అధికారులు 1917, 1919 లలో అవలంబించిన నీతిని మనము మరువలేదు. కనుక, లోకవృత్తాంతములు శరనేగమున ప్రసరించుచున్నందున, 1939 లో ప్రోమువారి ధోరణి యెల్లున్నదో తెలుసుకోగోరితిమి. మనదేశమునుగూర్చి బ్రిటిషువారి వెరుకటి ధోరణి, సామ్రాజ్యతత్వపుధోరణి, మారినదా? అని అడిగితిమి. 'లేదు' అనిస్పష్టంగా మనకు జబాబు వచ్చినది.

మనదేశీయులు మన ముందుగతిని నిర్ణయించుట కధికారమున్నదా, అందుకు బ్రిటిషుసర్కారు ఒప్పుకొందురా? అనేదే ఇప్పటి ముఖ్యప్రశ్న. మన జాతీయసమస్య కిదే మూలము. ఇది లేకుంటే జాతీయతయే లేదు.

ప్రస్తుత యుద్ధము.

ఇక యుద్ధవిషయము. ఇది సామ్రాజ్యబలం నిమిత్తం జరిగే యుద్ధము. ఇందులో బ్రిటిషువారికి తోడ్పడి ఆసామ్రాజ్యముకు జయంగలిగించితే, అందువల్ల బలపడి, మనదేశంపైన ఆసామ్రాజ్యపు ఆధిపత్యమింకను చిరకాల ముండును. ఇట్లు మన దాస్యపరిమితి వృద్ధియగుటకు మన మంగీకరింపము. వారి దానివేరు, మనదారివేరు.

ఈయుద్ధమువల్ల మనకు వచ్చిన ఫలితమేమి? 1937 లో మన మారంభించిన మిత్రసహకారము నిల్పుఅయినది. అనగా మరల అసహకారమార్గము పట్టినాము. ఇక వెనుకకు మళ్ళుట లేదు; ముందుకే పోవలెను.

సామ్రాజ్యతత్వము న్యాయవిరుద్ధము.

జాతులేవియు, సంఘర్షణము వచ్చినప్పుడు, తమ వశమైన రాజ్యములను నిర్బంధంవల్లగాని వదలుకోరు.

వ్యక్తులు నీతితో వర్తించినను, నీతిన్యాయములను అధికారి రాజ్యములు గమనించుటలేదు. యూరపులో నిప్పుడు మానవస్వత్వముల నెట్లు నాశముచేయుచున్నారో స్పష్టమే. హక్కుల నిర్ణయముకు పశుబలముపై నే ఆధారపడుచున్నారు. కాని, ఈ ప్రాతపద్ధతి వ్యర్థము హానికరమునని లోకమంతటను కోట్లకోలది జనులు తహతహలాడుచున్నారు; శాంతి న్యాయముల ఆధారముతో కొత్తపద్ధతి కావలెనుచున్నారు.

ఈ ధోరణి మానవుల ఆత్మశక్తిపై ఆధారపడునది. ఇది క్రిందటి యుద్ధముతో ఆరంభమై వేగంగా బలపడుచున్నది.

ఇట్టి పరిస్థితిలో, ఇంతవరకు పాలకపాలిత సంబంధము గల్గిన బ్రిటిషువారు మనము శాంతి న్యాయపద్ధతులతోనే కొత్త సంబంధ మేర్పర్చుకొనుట అసంభవముకాదు. బ్రిటిషువారందు కొప్పుకుంటే, మానవజాతి కుపకరించి మార్గదర్శకులై యుందురు. కాని, అందుకు బ్రిటిషువారిలో హృదయపరిణామము కావలె. అది యిప్పుడు లేదు.

ఇట్లు లోకము అంధకారబంధురమైయున్నను, మానవ స్వభావము సహజముగమంచిదని గాంధీమహాత్ముని దృఢవిశ్వాసము. సిద్ధాంతభంగము లేని వద్దతిని, అన్యోన్య సమాఖ్య కెంతయవకాశమున్నను, అప్రకార ముపయోగించుకొనుట కాయన సిద్ధముగ నున్నాడు.

ఈయుద్ధము రాగానే బ్రిటిషువారు శాంతిన్యాయముల స్థాపనకే యత్నించుచున్నట్లు వారి ప్రముఖులు ప్రకటించుచున్నారు. ఆభావము నిజమైతే, చాల సంతోషము. కాని, అది అసత్యమని, బ్రిటిషుసామ్రాజ్యతత్వపు శాంతిన్యాయవాదమనేది దొంగనాణెమని, భారతీయసమస్య అనే మచ్చురాయితో పరీక్షించగానే, తేలినది.

ఇదే ముఖ్యసమస్య; తక్కినవన్నియు ఆనుపంగికములు. ఇందునుగూర్చి బ్రిటిషుసర్కారును కాంగ్రెసువారు మాట

యిమ్మన్నారు. ఆకోరిక అన్ని సంఘములకు నిష్ఠము, నిరాక్షేపణీయము. కొన్ని పక్షములకు కాంగ్రెసుతో సమంగా ప్రగతిలేక, ప్రత్యక్షసంగరముకు అవి వెనుదీయుమాట నిజమే. కాని, భారతీయులకు స్వాతంత్ర్యము జన్మహక్కు, అది అవసరము, అని అన్ని పక్షములు అంగీకరించినదే. అట్టి మార్పువల్ల తమ ప్రత్యేకపుహక్కులకు భంగము కలుగునని భయపడేవారును కాలవేగమున వచ్చు స్వాతంత్ర్యసూత్రము నంగీకరింపక తప్పలేదు.

సాంఘిక సమస్య.

ఈవిషయస్థితి అందరికీ పరిశ్రాసమయము. ఇందువల్ల కొన్ని రాజకీయములేగాక. సాంఘికసమస్య నిజస్వభావమును వెల్లడియైనది. సాంఘికసమస్యతో అసలు రాజకీయసమస్యను ముడిపెట్టి, భారతదేశపు రాజకీయసమస్య పరిష్కారముకు మైనారిటీ (=స్వల్పసంఘము) సమస్యయే అడ్డమువచ్చినట్లు లోకులను నమ్మించుటకు, ఇంగ్లండులోను ఈదేశమందును చాల సార్లు ప్రయత్నాలు జరిగినవి. 'విభజించి పాలించుట' మనదేశములో 150 ఏండ్లనుండి బ్రిటిషువారి వలంబించిన పద్ధతియే. పరాధీనులలో విభేదములు హెచ్చించి, వారి కేర్పడు దుర్బలత్వమును తమ లాభానిమిత్తం విదేశప్రభుత్వముపయోగించుకొనుట సహజమే. మనలో విభేదము లున్నంతకాలమే ఇక్కడ విదేశప్రాబల్యము సాగుట సులభము.

కాని, మనదేశములో సామ్రాజ్యతత్వమిప్పుడంతమొందినదని, వెనుకటి కథ అంతా పోయినదని, ఇటీవల బ్రిటిషువారు

అందరినీ సమ్మోహనముచేసినారు. అదే నిజమైతే, సాంఘికసమస్యను తమ రాజకీయలాభం నిమిత్తము పయోగించుకొనే పాడు సూత్రదారులు నిప్పటికైన మానరే? ఈ 5 నెలల చరిత్ర వల్ల సామ్రాజ్యతత్వము నిల్చియున్నట్లు స్పష్టమైనది. మనకు సాంఘికసమస్య యున్నమాట నిజమే; కాని బ్రిటిషురాజనీతిజ్ఞులు దానిని స్వలాభముకు ఉపయోగించుకొనుట మాత్రం కేవలం అన్యాయము.

ఈసమస్యనుసూచి కాంగ్రెసువారిధోరణి స్పష్టమే. సాంఘికసమస్యయున్నదని, అదిముఖ్యమైనదని, అది వెంటనే పరిష్కారం కావలెనని, కాంగ్రెసువారు చెప్పుచు నేయున్నారు. కాంగ్రెసుచరిత్ర అంతయు ఇందుకు నిదర్శనము. మనజాతీయాదర్శము చేరుటకు ముందు సాంఘికసమస్య పరిష్కరించవలెనని తెల్పి, కాంగ్రెసువారిండుకు రెండుసూత్రములు నిర్ణయించినారు.

1. ఈదేశముకై రాజ్యాంగమేర్పడినను, అందులో 'అల్పసంఘము'లన్నిటి హక్కులు భద్రముగ రక్షించుటకు హామీ యివ్వబడును.

2. ఆహక్కులకై రక్షణకావలెనో, ఆయల్పసంఘము లే నిర్ణయింతురు: అనగా వారిఅంగీకారముమీదనే రక్షణ నిర్ణయ మాధారపడును.

ఈ 'మైనారిటీ'ల సమస్య ఇతరదేశాలలోను ఉన్నది. ఆ దేశాలలో నెక్కడను ఈసమస్యకు పైనసూచించిన వాటి

కన్న నెక్కువవ్యాయమైన పరిష్కారసూచన యున్నదని యెవరైన చెప్పగలరా? మనయేర్పాటులో నేమి లోటుకలదు? అందులో లోపములుంటే సవరించుటకు కాంగ్రెసు ఎప్పుడును సిద్ధమే. నేను కాంగ్రెసులో చేరియున్న ఈ 19 ఏండ్లలోను కాంగ్రెసువారి ముఖ్యతీర్మానములేవియు నాతో సంప్రతింపులేకుండా జరుగలేదు. పైన చెప్పిన సూత్రములు వ్యతిమాటలుకావు. అవి కాంగ్రెసువారు నిర్ణయించుకొన్న కార్యక్రమపువే. గత 15 సం॥ లలో ఇందుకెన్నియోసారు లగ్నిపరీక్ష కలిగినవి. అందుకెప్పుడు నుచలించక కాంగ్రెసు నిలువగల్గినది.

కాంప్టిట్యుయెంటు అసెంబ్లీ (=ప్రజాపరిషత్తు) పద్ధతిని గూర్చి కాంగ్రెసువారేర్పర్చిన నియమములు ఇందుకు గొప్ప నిదర్శనములు. ఆ 'మైనారిటీ'లు, (తమకట్టే యిష్టమైతే) తమ ప్రత్యేకపువోట్లద్వారా నే తమప్రతినిధుల నెన్నుకొవచ్చు; అందు కితరులవోట్లక్కరలేదు. తమకు నిర్ణయించే హక్కులును తమ అంగీకార ప్రకారమే జరుగును. ఏప్రశ్ననుగూర్చియైన ఏకాభిప్రాయం కుదురకపోతే, అప్పుడు, మైనారిటీసంఘమును ఒప్పుకొనే నిష్పక్షపాతమైన న్యాయసంఘంవారు దానిని పరిష్కరింతురు. బహుశః అందుకవసరమే కలుగదు. ఇంతకన్న సవ్యమైన పద్ధతి నెవరైన సూచించితే, దానినొప్పుకొనుట కభ్యంతరములేదు.

అట్టిస్థితిలో, 'మైనారిటీ' సంఘసమస్య పరిష్కారం కావలె నని ప్రతిపాదించి బ్రిటిషురాజనీతిజ్ఞులు మమ్ము హెచ్చరించుటెందుకు? ఈ దేశముకు స్వాతంత్ర్యమిచ్చుట కదేయడ్డమైనదని లోకమును నమ్మించుటెందుకు? బ్రిటిషుసర్కారు మాస్వాతంత్ర్యపుహక్కు నొప్పుకొని 'మైనారిటీ' సమస్యను ఆపైన అన్యోన్యంగా కారంతో పరిష్కరించుకొనుట కవకాశమియరేల?

ఈవిధేదములు బుద్ధిపూర్వకంగానేపెట్టి వృద్ధిచేయబడుచున్నవి. ఇట్లు మనబంధములు హెచ్చుచున్నవి. మనమార్గములో నిరోధములు కష్టములు నెన్నివచ్చినను, ధైర్యముతో వాటినిదాటి సవ్యపద్ధతిని దాటనిశ్చయించుకొన్నాము.

ముస్లిముల పౌరబాటు.

ఇంతకును, ముస్లిములు స్వల్పసంఘమని తమముందు స్థితినిగూర్చి భయపడవలెనా? స్వల్పమైన 'మైనారిటీ'లు అట్లు భయపడుటసరియే. కాని, రాజకీయంగా మహమ్మదీయులు స్వల్పసంఘంవారనుటలో అర్థములేదు. ఈసంగతిని 28 ఏండ్లక్రిందటనే నేను 'అల్ హిలాల్' పత్రికలో నిరూపించినాను. ఇప్పటికిని నాయభిప్రాయమంతే. హిందూ దేశముప్రజాయత్తమైతే తమహక్కులకు భంగముకల్గునని భయపడుటయు అసంబంధమే. ఈపౌరబాటువల్లనే, ఎన్నియో అనుమానములు, తప్పుపేతువాదములును, జరిగినవి. అందువల్ల ముస్లిములు భ్రమవశులైనారు; ప్రపంచముకును మనదేశపు యధాస్థితినిగూర్చి అపసవ్యపు భావములేర్పడినవి.

కాంగ్రెసునారు జాతీయోద్యమ మారంభించగానే, దానికి ప్రతిఘటనగా బ్రిటిషుఉద్యోగివర్గమీ విభేదముల బుట్టించు యెత్తుకు సిగ్గుపెట్టినారు. 'ఈదేశములోని హిందువులు ముస్లిములు రెండు ప్రత్యేకసంఘములు, కనుక ఏకజాతిలేదు, అందువల్ల జాతీయవాంఛను వర్జింప వీలులేదు' అని ఒక వాదము పెట్టినారు. మరియు, 'హిందువులకన్న ముస్లిములు చాలకొద్ది నుంది, కనుక ప్రజాయుత్త ప్రభుత్వము వచ్చేకల్పంలో, ఇక్కడ అధికసంఖ్యయగు హిందువుల పాలనయే కలిగి, ముస్లిముల ధోగతి పాలగుదురు' అని మరొకవాదమును పెట్టినారు.

ఈయిద్దరి కొత్తదికాదు; పూర్వంవైస్రాయియైన డఫ్రిన్ ప్రభువు, వెనుకటి వాయవ్యపరగణాల పాలకుడైన సర్ ఆక్లండు కాలిస్రుగార్ల కాలమునుండి యిదివచ్చుచున్నది. ఇట్లు బ్రిటిషుసామ్రాజ్యతత్వ మీదేశంలో విభేదమును విషాంకురము నునాటి పెంచినారు. ఈ 50 ఏళ్లలో అది శాగుగ వేరుబారినది.

మైనారిటీసంఘ మననేమి.

రాజకీయాలలో, సంఖ్యో తగ్గినంతమాత్రమున 'మైనారిటీ' సంఘమని, ప్రత్యేకరక్షణ కావలసినదని, అనిపించుకోదు. బొత్తిగా ఆత్మరక్షణకు వీలులేనంత స్వల్పసంఖ్యగల్గి, తక్కిమీనమైనప్పుడే మైనారిటీసంఘ మనబడును. ఒకదేశంలో, ఒకసంఘ మొకకోటి, రెండవది రెండుకోట్లు నున్నంతమాత్రమున, మొదటిది స్వల్పసంఘముగా లెక్కించనవసరము లేదు.

అది దుర్బలము కాకపోవచ్చు ఈసూత్రప్రకారం ముస్లిముల సంగతి చూడుడు. వారు కోట్లకొలదిగనుండి, దేశమంతట వ్యాపించియున్నారు. ఈదేశపు ముస్లిములు 80 కోట్లు 90 కోట్లకు మధ్యనున్నారు. హిందువులు వగైరాలలోనుండు జాతికుల విభేదములు వారికిలేవు. మహమ్మదీయసంప్రదాయపు సర్వజన భాతృత్వము సమత్వమువల్ల వాగ్విరోధే ఏకీభావమున్నది. వారు మొత్తపుజనసంఖ్యలో $\frac{1}{4}$ వంతు అయినను చాలకోట్ల జనులు బలీయులును; కనుక, భారతదేశము స్వతంత్రము ప్రజాయత్తమునైతప్పుడు, తమహక్కులు రక్షించుకోలేమని ఈ మహాసంఘము భావించుట సవ్యమేనా? వారు అన్నిప్రాంతాలలో హెచ్చుతగ్గులుగానున్నారు. మనదేశపు రాష్ట్రాలలో నాలుగింటిలో—బ్రిటిషు బెలుచిస్తాను సహాయము దింటిలో—ముస్లిములే హెచ్చుమంది; అనగా, అయిదింటిలో తక్కినమతాలవారే అల్పసంఖ్యవారు. కనుక, ఏడింటిలో హిందువులు, ఐదింటిలో ముస్లిములు, హెచ్చు. అట్టిస్థితిలో ముస్లిములు కేవలం అల్పసంఖ్యవారని భాధపడుట కెట్టికారణమూలేదు.

భారతదేశపు భావిరాజ్యాంగము ఫెడరేషను(=సమిష్టి ప్రభుత్వము); అదిప్రజాయత్తముగ నుండుకతప్పుడు, అందులో, ఆయారాష్ట్రముల కాంతరిక స్వేచ్ఛ యుండును. ఫెడరలు కేంద్ర ప్రభుత్వముకు, విదేశసంబంధము, దేశరక్షణ, సంకములు, ఇట్టి అందరికిని అవసరమైన విషయములే సంబంధించును. అట్టి ప్రజాయత్తమైన భావిరాజ్యాంగంలో మెజారిటీ మైనారిటీ

సంఘముల బాధయుండునని శంకింపవీలులేదు. మనము ఈద
దలచియు, గట్టుపై నేనిలిచి, నీటిలోదిగుటకుజంకువారి రీతినున్నా
ము. ఈమటకు ధైర్యముతో నీటిలోదిగవలెను; అప్పుడనుమా
నములన్నియు మాయమగును.

భారతీయ ముస్లిములకు ప్రశ్న.

ఈసమస్యను నేను 1912 లోనే మొదటిసారి ఆలోచిం
చితిని. అప్పటికి (1888 నుండి), ముస్లిములురాజకీయములలో
జేరక, జాతీయతకు వ్యతిరేకులై యుండిరి. అయినను నేను
నిదానముతో విమర్శించి, నిశ్చయించితిని. భారతీయులందరము
ఒకేపడవలో పోవు ప్రయాణికులవంటివారము. వట్టిపై చర్చ
లు వ్యర్థములు. మనదేశపు భావిస్థితినిగూర్చి, ముస్లిములము
జంకు భయము గల్గియుంటే, మనము వెనుదీసి వేరుమార్గము
పట్టదగును. ఆస్థితిలో 3 వ పక్షమగు బ్రిటిషువారీదేశంలో
మనరక్షణకై స్థిరంగా ఉండవలసినదే. మనమట్టి పిరికివారమైతే
ముందునుగూర్చి మనకెట్టివాగ్దానములిచ్చినను, రాజ్యాంగరక్ష
ణలిచ్చినను, మనము బాగుపడలేము. ఇట్లుగాక, మనకుధైర్య
ము ఆత్మవిశ్వాసమునుంటే, మనము మాంద్యము, శంక, అశ్ర
ద్ధవగైరాలను వదలి, ధైర్యవిశ్వాసములతో కార్యరంగముకు
దూకవలెను. ధీరసాహసులు కార్యపరులు నెప్పుడును చెడరు.
దారిలో చిక్కులు వచ్చినను, జంకక మనమీదేశపు జాతీ
యాదర్శముచేరవలసినదే. నాప్రతినాశములను ఈభావమున్నది.
ఇస్లాము ధర్మము స్వాతంత్ర్యబోధకము; కనుక, ముస్లిములు

దాస్యము కొప్పుకోకూడదు. దేశదాస్యమును పోగొట్టి, జాతీయస్వాతంత్ర్యము సంపాదించుటకు ప్రతిముస్లిమును సిద్ధపడవలెను. ఇస్లాంధర్మమును వదలునాడే పరాధీనముగ నుండగలడు.

1912 లో నేన్టిబ్రిబోధ కారంభించితి. అంతట కొందరు నాభావముకువచ్చిరి. తరువాత నేను నాలుగేండ్లు జైలులోనుండి వచ్చినాను. అప్పటికి ముస్లిములు తమరాజకీయసిద్ధాంతములు సవరించుకొన్నారు; దాస్యపుగొలుసు త్రెంచదలచినారు. తరువాత ఈ 20 ఏండ్లలో చాలసంగతులు జరిగినవి; కొత్తభావతరంగములు వచ్చినవి. ఐతే, ఏమార్పువచ్చినను ముస్లిములెప్పుడును వెనుకబడుట కిష్టపడరని నాయభిప్రాయము.

భావి కార్యము.

ఇప్పుడు ముస్లిములు ముందుమార్గమును గూర్చి సందేహములో నున్నారు. ఇటీవల జరిగిన యావత్తు వృత్తాంతములను నేను జాగ్రత్తతో పరిశీలించినాను. నేను వాటిలో పాల్గొన్నాను. అన్నిసందర్భములు గమనించి, ఆత్మవంచనకు లోబడకుండ విమర్శించగా, నేను లోగడ చెప్పినదే సరియని, ఈ దేశపు 9 కోట్ల ముస్లిములును నేను 1912 లో చెప్పిన భావములనే అనుసరింపవలెనని, వేరుమార్గము లేదని, నా దృఢనిశ్చయము. 1912 లో నాభావము లొప్పుకొన్నవారిలో కొందరిప్పుడు వ్యతిరేకించి యున్నారు. వారు మనస్ఫూర్తిగ శాధ్యతతో ఆలోచించవలెనని కోరుచున్నాను. జాతుల భావిస్థితిని

గూర్చిన విషయము, కనుక తత్కాలపు ఉద్దేశముతోగాక, నిదానముగ ఆలోచించుడు. ప్రస్తుతము మేఘములు కమ్మి, అంధకారమయముగ ఇోచవచ్చు. కాని, నిజస్థితియను కఠిన్ లో చూడవలెను. అప్పుడు నేజెప్పినదే మార్గమని జేలును.

ఇస్లామతపు 1300 ఏండ్ల చరిత్రయు, దానికళలు, వాఙ్మయము, సంస్కృతి, నాకు ప్రత్యేక సంపత్తులు. వాటిని రక్షించుట నావిధి. నాముస్లిం సంస్కృతికి భారతీయతకు సంఘర్ష మేమియులేదు; ఆనుకూల్యమే కలదు. నేను భారతజాతిలో నొక భాగముగ నున్నాను. ఈ జాతీయ భవనము నేనులేకుండ సంపూర్ణముకాదు. ఆభావమును వదలుకోలేను.

భారతదేశములో నెన్నియో జాతులు, మతములు, నాగరికతలు ప్రవేశించుట దీనిచారిత్రకవిశేషము. ఈచలువనేల యెందరికో యాశ్రయమైనది. చరిత్రకాలముకు పూర్వమును జనబృందము లక్కడకు తరంగములుగ వచ్చిపడినారు. తరువాత నెందరో వచ్చిరి ఉర్వరయగు నీమహాదేశ మందరిని తన యొడిలోనుంచి యాదరించి, సోపించినది. గంగా యమునా సంగమమువలె రెండుసంస్కృతిప్రవాహములు కొంతకాలమువేరుగ నుండి, ప్రకృతిశక్తివల్ల పిమ్మట కలసివని. ఈరెండు అమూల్య సంపత్తుల మిశ్రణమే భారతీయసంస్కృతి. ఇందులో ముస్లిం సంస్కృతిలో ప్రజాయత్తత సర్వజనసమత్వము నున్నది.

హిందూమత మీదేశమందు చాలవేల యేండ్లనుండి యున్నది. కాని, ముస్లిముమతమును వేయేండ్లనుండి యీదేశమంద

మన్నది. హిందువు తాను భారతీయుడననుచు, హిందూమతమను సరించుచుగదా ! అట్లే ముస్లిములు తాము భారతీయులమని గర్వపడుచునే, ముస్లింమత మనుసరింపవచ్చు. ఇట్లే క్రైస్తవులు భారతీయుల మనుకొనుచు, ఈదేశపు క్రైస్తవమత మాచరింతురు.

ఈవేయేండ్లలో మనమిశ్రణము కనబడును. మనభాషలు, కవితలు, నాట్యములు, సంస్కృతి, వేషము పద్ధతులు, ఆచారములు, వదైరా లన్నిటిలో సమిష్టికృషి ఫలితము ప్రతిబింబితమైనది. మనభాషలు అసలు వేరుగ నుండినను, ఇప్పుడు సామాన్యభాష వాడుచున్నాము. ఇట్లే ఆచారవ్యవహారాలలోను మిశ్రమమున్నది. పూర్వపువేషములు పాతచిత్రములలోనేగాని ఇప్పుడు వాడుకలోలేవు. ఇట్లా కేజాతి, సమిష్టినాగరికత, కల్గియున్నవి. ఇవి పోమ్మన్నను పోవు. వేయేండ్లక్రిందటి హిందూజీవితమును తేవలెనని హిందువు లెవరైన యత్నించినను, అది యిప్పుడు స్వప్నమువంటిదే యగును. అట్లే ముస్లిము లెవరైన వేయేండ్లక్రిందట మధ్య ఆసియా పారసీకములనుండి వచ్చిన సంస్కృతి నిప్పుడు తేబోయినను, అదియు సాధ్యము కాదు. మతవిషయములంట్లు పునరుద్ధరణ మందిదే; కాని సాంఘికవిషయమందైన తే యిట్టికృషి ప్రగతిని చెరుచును.

ఈవేయేండ్లలో క్రమముగ ప్రకృతియే గూఢముగ మిశ్రమముచేసి, ఏకజాతిని నిర్మించినది. ఇష్టమైనను కాకున్నను, మనమందర మిప్పుడు అభేద్యమై ఏకమైన భారతజాతియైనాము.

కృత్రిమము భేదించబోయినను, అదియిప్పుడు విడిపోదు. ఈ చారిత్రకసిద్ధి నొప్పుకొని మన భవిష్యత్తును చక్కబెట్టు కృషి చేయుదము.

ఒక తుదిమాట: ఐకమత్యము, క్రమశిక్షణ, గాంధీమహాత్ముని నాయకత్వమందు సంపూర్ణవిశ్వాసము, ఈమూడు నున్నప్పుడే మనకు జయము గల్గును. అందువల్లనే మన యుద్ధము మిదివరలో నున్నతస్థితికి వచ్చినది; ముందును ఆయన నాయకత్వముద్వారానే మనకు జయముతో కార్యసాధన యగును. మన పక్షసమయము వచ్చినది. ప్రపంచపుదృష్టి మనపై నున్నది. మన మందు కర్హులగుటకు కృషిచేయుదము.

సారాజహాన్ సే అచ్చా, హిందోస్తాన్ హమారా ।
హమ్ బుల్ బుల్ హైం ఇన్ కీ, యహ్ బోస్తాన్ హమారా॥
మజహాబ్ నహీ సిఖాతా ఆపన్ మేం బైర్ రఖనా ।
హిందీ హై హమ్, వతన్ హై హిందోస్తాన్ హమారా॥

(సర్వహమ్మద్ ఇక్బల్)

